DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 211. Czwartek, 26 Września (8 Października). 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, n∞ leży odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4.—Kwartalnie rsr. 3.—Miesięcznie kop. 67.— Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.— Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.—Miesięcznie kop. 80

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, 25 Września (7 Października).

Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym z 17 (29) września w Poczdamie, Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, z porucznika posunięty został do rangi sztabs-kapitana z przeznaczeniem na fligiel-adjutanta Jego Cesarskiej Mości.

Rozkaz do wojsk gwardji i okręgu wojennego petersburgskiego, z d. 17 września. — Po odebraniu pierwszej wiadomości o rozbiciu się okrętu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza i o szczęśliwem ocaleniu Go od grożącego niebezpieczeństwa, złożyłem u stóp Najjaśniejszego Pana, w imieniu gwardji, wyraz wiernopoddańczych uczuć z powodu tego wypadku. Obecnie Najjaśniejszy Pan, zaszczycił mnie depeszą następującej treści: „Dziękuję wiernej Mej gwardji za wynurzone przez nią uczucia, o rzetelności których miałem nieraz sposobność przekonania się. Spodziewam się, że syn Mój, Aleksy, zawsze będzie godnym znajdować się w szeregach gwardji." „ALEKSANDER." — O czem pospieszam podać do wiadomości powierzonych dowództwu memu wojsk. Podpisano: W nieobecności główno-dowodzącego wojskami gwardji i okręgu wojennego petersburgskiego, jenerał-lejtnant *Szwebs*.

Rozkaz Jego Cesarskiej Wysokości jenerał-admirała, z d. 20 września. — Dnia 17 września miałem zaszczyt w imieniu marynarzy przesłać Najjaśniejszemu Panu, następujący telegram: „Zgromadzeni w katedrze admiralicji na nabożeństwo dziękczynne marynarze upraszali mnie abym złożył u stóp Waszej Cesarskiej Mości wyraz uczuć ich z powodu ocalenia życia Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, który z takiem poświęceniem dzieli z nimi trudy i niebezpieczeństwa morskiej służby i z którego oni są dumni." Jego Cesarska Mość raczył zaszczycić mnie następującą odpowiedzią: „Szczerze dziękuję za telegram, odebrany na granicy, będąc przekonany o spółczuciu marynarzy. Spodziewam się, że Aleksy będzie zawsze godzien zaszczytu należenia do Naszej świetnej floty; mianowałem go fligel-adjutantem." — O tych łaskawych wyrazach Najjaśniejszego Monarchy naszego, z uczuciem najżywszej radości ogłaszam flocie. Podpisano: Jenerał-Admirał „KONSTANTY."

Nominacje dworskie. — Przez Najwyższe ukazy imienne do kantoru dworu, z d. 30 sierpnia, rzeczywiści radcowie stanu, gubernatorowie: ekaterynosławski, Bazyli *Dunin-Barkowski*, i liflandzki, Teodor *Lizander*, radcowie dworu: naczelnik stołu w wydziale spraw ogólnych ministerstwa dóbr rządowych Michał *Jazykow*, i redaktor wydziału ministerstwa sprawiedliwości Leonid *Bezrodny*, radcowie honorowi: nadzorca honorowy szkoły powiatowej sumskiej Michał *Zboromirski* i zostający przy ministerstwie skarbu Konstanty *Juchancow*, mianowani zostali: pierwsi dwaj — szambelanami a ostatni 4-ch — kamerjunkrami dworu Cesarskiego.

Order. — Najjaśniejszy król bawarski raczył udzielić protojerejowi cerkwi dworskiej najjaśniejszej królowej wirtembergskiej w Sztutgardzie, Janowi *Bazarowowi*, order św. Michała krzyża komandorskiego. Na przyjęsie i noszenie tego orderu zapadło Najwyższe zezwolenie.

Uwolnienie od obowiązków. — Przez Najwyższy ukaz imienny do rządzącego senatu, z d. 7 (19) września, ochmistrz dworu Wielkiej Księżnej Heleny Pawłownej *Abaza*, na własne żądanie, najłaskawiej uwolniony został od obowiązku członka rady ministra skarbu, z zachowaniem tytułu ochmistrza dworu Jej Cesarskiej Wysokości i innych zajmowanych przezeń obowiązków.

Wystawa koni. — Najjaśniejszy Pan, na przedstawienie główno-zarządzającego wydziałem stadnin rządowych, Najwyżej zezwolił na urządzenie w Moskwie w miesiącu wrześniu 1869 r. drugiej ruskiej wystawy koni. *(Siew. Pocz.)*

Jenerał-Feldmarszałek Namiestnik w Królestwie Polskiem, przekonawszy się, że przy ostatnim wylewie rzeki Wisły, w lipcu 1867 r., w skutku przedsięwziętych środków przez miejscowy komitet z obywateli i włościan przy pomocy właścicieli ziemskich, którzy dostawili potrzebne materjały i przyrządy — moczydłowska ziemna tama została ocalona od zupełnego uszkodzenia, mieszkańcy zaś niziny moczydłowskiej, od klęsk i strat, raczył 18 (30) sierpnia r. b. oznajmić podziękowanie za działalność i gorliwość następującym osobom: prezesowi komitetu moczydłowskiej ochronnej tamy hrabiemu Potulickiemu, właścicielowi dóbr Bielawy Rossmanowi, dyrektorowi papierni w Jeziornie Segnie, właścicielce dóbr Brzechcze Marchwińskiej, właścicielowi dóbr Wólka Załęska Wernerowi, naczelnikowi dystansu rzeki Wisły inżynierowi Zielińskiemu, nadzorcy wałów ze strony komitetu Józefowi Lenkowi i czasowemu dozorcy Franciszkowi Wolskiemu.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 17 (29) Września r. b., w ilości rsr. 36 kop. 67, *Grabowskim*, właścicielom dóbr Węgry, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Prasnyskim, Gminie Chojnowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 107 k. 98, Franciszkowi *Grąbczewskiemu*, właścicielowi dóbr Modzele-bielne, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płonskim, Gminie Modzele, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,917 k. 33, Augustowi *Rejnhard*, właścicielowi dóbr Brzozowo-nowe, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Prasnyskim, Gminie Dzierzgowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,002 kop. 78, Władysławowi *Kwiatkowskiemu* właścicielowi dóbr Wola

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

JEDYNACZEK
Obrazek miejscowy.

Parturiunt montes...

W murowanym dworze państwa Odulskich, otoczonym do koła kłąbami angielskiego ogrodu, panował ruch wielki. W sieniach kręcili się lokaje i kuchciki, na podwórzu przed gankiem, stał zaprzężony koczyk z walizą podróżną. W sali jadalnej, rozlegał się gwar hałaśliwy.

W istocie, była to chwila uroczysta. Pan Konstanty Odulski, młodzian dwudziestoletni, jedynak bogatych dziedziców Odulewa z licznemi przyległościami, po skończeniu domowej edukacji wyjeżdżał z domu za granicę!

W tej chwili żegnał on rodziców, familję i sąsiadów, którzy zjechali hurmem w gościnny dom Odulskich, na pożegnalne śniadanie.

— No! mój paniczu, rzekł ojciec, ucałowawszy głowę przystojnego syna.—Niemamy czego rozżalać się nad sobą. My tutaj zostajemy pod dachem swoim i pod opieką Bożą—ty, masz trochę nauki w głowie, zacną krew w żyłach i sporą gotówkę w kieszeni. Baw że się dobrze, ucz czego ci braknie, o nas pamiętaj... A za powrotem mój Kostku kochany! dam ci trzy duże wioski, dwa duże worki pieniędzy, cztery kasztanki do powozu i... jedną ale piękną, bogatą i zacnego gniazda żonę. Bądź zdrów!

— Bądź zdrów mój Kociu... moje drogie dziecko! wołała zapłakana matka, przyciskając do piersi jasnowłosą głowę pieszczonego jedynaka. Bądź ostrożny w podróży. Wybieraj dobrze twoje znajomości... Pisuj do mnie, och pisuj! A teraz, idź pożegnaj się z babką, ona tu wyjść nie może, słaba dzisiaj troszeczkę...

W chwilę potem, Kostuś znalazł się w komnacie staroświeckiego pokoju, przed poważną staruszką, siedzącą w wielkiem krześle, za którego wysoką poręczą, stała oparta prześliczna ośmnastoletnia dziewczka z czarnemi oczami, których długie rzęsy kleiła w tej chwili jakaś łza świeża.

Kostuś ukląkł przy nogach babki.

— „Jedziesz tedy acan, mój chłopeńku! rzekła smutnie staruszka. No! Dziej się wola Boża! Urządziliście to wbrew moim radom, ale kiedyć świat mędrszy dzisiaj, stare oczy źle widzą pewnie... Wolałabym ja, mój chłopeńku, żebyś acan w domu pozostał, a jeżelić tak już pilno było na świat... to było jechać do pana Marszałka na Wołyń, człowiek to zacny i światły, a obywatel pełen zasług publicznych. Poznałbyś tam i ziemię nową, i ludzi zacnych a nam blisko pokrewnych. No—ale wola Boża! Już to za późne i nadaremne rady. Jedź że mój wnuku kochany! a przejeżdżając przez Częstochowę, pomódl się tam w kaplicy, przed cudownym obrazem Królowej i Orendowniczki naszej i zakup Mszę świętą na intencję moją. Naści acan ten dukat węgierski—jest on poświęcony i z dawna w familji się chowa. Dasz go na tę ofiarę, tylko daj ten sam pieniądz koniecznie! A teraz chłopeńku! jedź zdrów i niech cię Bóg prowadzi, Władziulko, rzekła odwracając się do zapłakanej panienki, pożegnajcie się z kuzynem—proś go niech prędko do nas wraca i niech mi przywiezie pociechę przed śmiercią. Uściskajcie się kochane dziatki, pozwalam na to.

Zapłakana Władzia, uboga sierota, wychowana w domu krewnych, uklękła przy nogach staruszki obok dorodnego kuzyna, a nad temi dwoma głowami, których czarne i jasne włosy, pomięszały się w uścisku, błogosławiona dłoń matrony uniosła się uroczyście...

Kostuś we drzwiach pokoju babki, raz jeszcze odwrócił oczy, patrząc namiętnie w słodkie, wymowne oblicze Władzi. Oboje nie wyrzekli do siebie jednego nawet słowa... Może pożegnali się już wczoraj? Spytajcie o to gwiazd wieczornych i samotnego szpaleru w ogrodzie...

Na ganku, już przed samym odjazdem syna, pani Odulska zbliżyła się do mężczyzny młodego jeszcze lecz poważnego licem, który był również jak Kostuś ubrany do podróży, a biorąc go za obiedwie ręce, rzekła tym głosem rozczulonym, który tylko matki z głębi serc dobywać umieją: Kochany panie Anastazy! mam prożbę do ciebie.

Dłużniewska, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płonskim, Gminie Parbiewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 2,819 k. 80, Dominikowi *Korewo*, właścicielowi dóbr Mieszczk, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Borkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,189 k. 85, Józefowi *Kamockiemu*, właścicielowi dóbr Ostrów, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Miechowskim, Gminie Klimontów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 36,048 kop. 28, Hr. Aleksandrowi *Wielopolskiemu*, właścicielowi dóbr Kozubów, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Chroberz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 43,898 kop. 69, Hr. Aleksandrowi *Wielopolskiemu*, właścicielowi dóbr Chroberz, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, Gminie Chroberz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 12,468 k. 34, Rudolfowi *Koch*, właścicielowi dóbr Dworszowice-Kościelne, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Noworadomskim, Gminie Dworszowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; —w ilości rs. 41,183 kop. 49, Samuelowi *Szulc*, właścicielowi dóbr Jakimiszki, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Marjampolskim, Gminie Pogiermoń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 17 kop. 33, Franciszkowi i Piotrowi *Myślińskim*, właścicielom części wsi Myślino-wątróbki, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Stawiszyn, asygnowane będzie Kasie Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 33 kop. 33, Franciszkowi *Karpińskiemu*, właścicielowi wsi Myślino-wątróbki, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Stawiszyn, asygnowane będzie Kasie Okręgoweej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 165, sukcesorom Juljana *Kocięckiego*, właścicielom części wsi Myślino-wątróbki, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Sawinin, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 152 kop. 22, Józefowi *Piotrowskiemu*, właścicielowi części wsi Żrobki, położonych w Gubernji Suwałkskiej, Powiecie Augustowskim, Gminie Netta, wysłano zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 15, Albertynie *Pruskiej*, właścicielce dóbr Pokinianka A., położonych w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, Gminie Rokitno, asygnowane będzie Kasie Okręgowej Bielskiej, celem wypłaty komu należy.

Nominacje i zmiany urzędników administracji skarbowej dochodów tabacznych. — Mianowani zostali: dymisjonowany sztabs-kapitan Władysław *Płocki*, i były naczelnik rewirowy policji wykonawczej warszawskiej Michał *Lewandowski* — podrewizorami administracji dochodów tabacznych Królestwa Polskiego, pierwszy od 7 czerwca, a ostatni od 7 sierpnia 1868 roku. Spadły z etatu kontroler b. kasy administracji dochodów tabacznych, Karol *Zatler* — rewizorem tejże administracji, w Warszawie od 17 czerwca 1868 r. Strażnik administracji dochodów tabacznych Józef *Piotrowicz*, nadzorca składu i wagi tejże admistracji *Lewensztern* i miejscowy rewizor m. Warszawy *Czartoryżski* — pierwszy podrewizorem, drugi kontrolerem fabryki tabacznej, a trzeci nadzorcą składu i wagi, wszyscy trzej od 14 czerwca 1868 r. Uwolnieni zostali od służby na własne żądanie: rewizor powiatowy dochodów tabacznych gubernji siedleckiej Walenty *Czerwiński* — od 26 maja 1868.; z powodu niestawienia się do obowiązku przeszło od 4 miesięcy: podrewizor administracji dochodów tabacznych Jan *Mancuryn-Mansurow* — od 1 maja 1868 r. Wykreśleni zostali jako zmarli: kontroler fabryki tabacznej Ignacy *Swierczyński* — od 29 maja 1868 r. i podrewizor administracji dochodów tabacznych Królestwa Polskiego Józef *Piotrowicz* — od 28 czerwca, (9 sierpnia) 1868 r. Nadliczbowy urzędnik zarządu dochodów akcyznych w gubernji warszawskiej, dymisjonowany praporszczyk artylerji Aleksander *Żeleznow* mianowany został nadzorcą akcyznym w tymże zarządzie od 1 sierpnia 1868 r. Pomocnik buchaltera zarządu dochodów akcyznych w gubernji warszawskiej, sekretarz kolegjalny Teodor *Niebolsyn*, przeniesiony został na urząd miejscowego rewizora administracji dochodów tabacznych w Królestwie Polskiem, od 26 maja 1868 r., a zostający przy tymże zarządzie nadzorca akcyzny, dymisjonowany kornet gwardji Siergiejusz *von Derfelden*, uwolniony został na własne żądanie ze służby, od 1 sierpnia 1868 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,
25 Września (7 Października).

Wiadomości z Madrytu donoszą o panującym tam zapale i radości ludu, co ujawniło się przy przeglądzie wojsk znajdujących się w Madrycie i przy świetnym wjeździe marszałka Serrano do stolicy Hiszpanji. Przysposabiano się tam do również świetnego przyjęcia wojsk zwyciezkich marszałka Serrano, do których przyłączyły się wojska zwyciężone marszałka Novaliches. Z ostatnich doniesień okazuje się, iż wszędzie, tak pośród przewódców jak i pośród ludu, panuje przekonanie o konieczności jedności, która jedynie może ocalić obecnie Hiszpanję. Potrzebę tę uwydatnił marszałek Serrano w mowie do ludu podczas wjazdu, oświadczając, że gdyby był u steru rządu, powołałby do gabinetu nawet p. Rivero, a trzeba dodać, że pan Rivero jest przedstawicielem stronnictwa krańcowo-demokratycznego, w skutku czego dzienniki francuzkie nazywają go hiszpańskim Ledru-Rollinem. Jednocześnie marszałek Serrano zawiadomił lud, że przesłał dwie depesze do marszałka Espartero księcia Wittoria, oddając się do jego rozporządzenia wraz z Primem i innymi jenerałami.—Według późniejszych wiadomości Espartero, jakkolwiek powinszował zwycięztwa marszałkowi Serrano i przystąpił do ruchu, oświadczył, że nie przybędzie do Madrytu, a w skutku tego marszałek Serrano zawezwał Prima i Olosagę dla utworzenia wspólnie z nim rządu tymczasowego do sprawowania najwyższej władzy do czasu zwołania ustawodawczych kortezów. Z tego się okazuje, iż przedwczesną była wiadomość podana przez *Etendard*, a wczoraj przez nas powtórzona, o utworzeniu się gabinetu, jak równie mylnem było doniesienie z Madrytu o gabinecie tymczasowym składającym się z pp. Serrano, Prima, Rivero i Sagotta. Obok tego przekonania o potrzebie jedności, ukazują się pewne oznaki rozdwojenia pomiędzy stronnictwami, jak naprzykład, usunięcie p. Madoz z junty tymczasowej madryckiej i przeznaczenie na jego miejsce p. Aguirre, o czem donosi urzędowa gazeta madrycka, i przewaga republikanów przy wyborach do junty centralnej.—Jaki będzie przyszły kształt rządu w Hiszpanji, dotąd jeszcze nie można na pewno przewidzić. Zagraniczne dzienniki powszechnie sądzą, że najmniej szansy ma rzeczpospolita i karlistowska linja. Więcej jest prawdopodobieństwa, iż tron powierzony zostanie księciu Montpensier lub królowi portugalskiemu. *Times* z obydwu tych kombinacji nie jest zadowolniony, i sądzi, że dla narodu hiszpańskiego byłoby stosowniej poszukać gdzieindziej kandydatów do tronu, lecz takowych nie wymienia. Wszelako nie brak pretendentów do tronu hiszpańskiego, a *Patrie* w ich liczbie wymienia i księcia Napoleona.

Kiedy tak oczy wszystkich zwrócone są na Hiszpanję, *La France* jakby dla nowego zaniepokojenia umysłów, oświadcza, że jakkolwiek uorganizuje się Hiszpanja, Francja w żadnym razie nie straci swej swobody działania, w obec przyszłych wypadków w Europie. W tym samym duchu postępując, *La Presse* utrzymuje, iż pomiędzy Francją a Holandją został już zawarty tajemny traktat przymierza zaczepno-odpornego, do którego p. La Gueronnière ma wciągnąć i Belgję, a dyplomata ten dla tego tak opóźniał swój wyjazd do Brukselli, iż czekał na podpisanie wspomnionego traktatu z Holandją.

Rząd austrjacki w dochodzeniu sądowem przeciwko biskupowi z Linz oraz przeciwko biskupom czeskim, znajduje pewne przeszkody w artykułach konkordatu, lecz pozostawił sądom rozstrzygnięcie, o ile artykuły te są obowiązujące, po zniesieniu innych przez nowe prawa organiczne. Sąd w Ołomuńcu wymierzył na tamtejszego arcybiskupa karę 2,000 złr. za niezłożenie akt dotyczących spraw małżeńskich, postanowiwszy w razie jeżeli kara ta nie będzie zapłacona w oznaczonym terminie, zarządzić egzekucję, a nawet, jak zapewniają dzienniki czeskie, podwyższyć tę karę do 100,000 zł. reń. — W Czechach demonstracje zaczynają przybierać taki charakter, iż obawiają się krwawych starć i dla tego niektóre dzienniki przewidują ogłoszenie tam stanu oblężenia.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej korespondencje z Paryża.

— Co pani rozkaże? rzekł zapytany z miłym, choć cokolwiek smętnym uśmiechem.

— Oto, kochany panie Anastazy, byłeś łaskawy na dom nasz i spodziewam się że w ciągu dwuletniego śród nas pobytu nie doznałeś żadnej przykrości. .

— Powiedz pani raczej, że przyjęliście biednego wędrowca z rodzicielską czułością, to też w sercu mojem pozostał dla was dług święty, który postaram się zapłacić... jemu, dodał wskazując na stojącego o kilka kroków Kostusia.

— Oh tak, dziękuję panu! o to właśnie prosić cię miałam. Kostuś jest jeszcze bardzo młody i bardzo niedoświadczony —ponieważ zaś razem podróżować będziecie... chciej kochany panie Anastazy zastąpić mu miejsce starszego brata i wspieraj go radą i sercem, jak wspierałeś dotąd nauką. A potem, mój dobry panie, wracajcie do nas razem, przyjmiemy tu was jak dwóch braci rodzonych.

Anastazy uśmiechnął się melancholicznie i spojrzał na zapłakaną twarz Władzi, która stała w oknie i pożerała wzrokiem swego kuzyna.

Przyrzekasz mi to, kochany panie Anastazy? dodała pani Odulska ściskając ręce poważnego młodzieńca.

— Bądź pani przekonaną, że nie opuszczę waszego syna. Najlepszą myślą mej głowy, najdroższem uczuciem serca i ostatnim kawałkiem chleba, podzielę się z nim zawsze i wszędzie, gdy tego będzie potrzeba. Żegnam panią!

Gdy już wszyscy domownicy pożegnali odjeżdżającego panicza, całując go w ręce, łokcie i poły, gdzie który dopadł w tym ścisku, gdy nawet psy faworyty, otrzymały ostatnie pogłaskanie, dwaj młodzi podróżni wsiedli do koczyka a stary forszpan Wicenty zrobiwszy w powietrzu biczyskiem krzyż nad końmi, ruszył wyciągniętego kłusa.

Jeszcze kilka okrzyków, jeszcze kilka pokłonów chustką, czapkami, i powóz znikł w ciemnej lipowej alei.

Już kilka chwil jadąc po drodze, prowadzącej do głównego traktu, dwaj podróżni nie przerwali wzajemnego milczenia. Anastazy patrzył obojętnie na niknące powoli wierzchołki topol otaczających dwór Odulewski i rozmyślał Bóg wie o czem, o niczem może. Konstanty zaś, pełen jeszcze wzruszenia ukrył się w kącie powozu, żeby utaić miotające nim uczucia.

Tak dojechali do mostku, pod którym biegnąca rzeczułka stanowiła granicę posiadłości Odulewskich. Na rozkaz panicza stary Wicenty zatrzymał konie.

— Przepraszam cię, kochany panie Anastazy, rzekł drżącym jeszcze głosem Konstanty, lecz tu jest granica nasza, chciałbym chwilkę jeszcze popatrzyć na te okolice gdzie wyrosłem a dokąd może nie prędko powrócę.

Anastazy uśmiechnął się łagodnie, młody jego towarzysz wyskoczył z powozu.

Konstanty oddaliwszy się o kilka kroków, wstecz przebytej drogi, stanął i założywszy ręce na piersiach, patrzył na pola po których tylekroć przebiegał na wierzchowcu, na łąki przystrojone różnobarwnie kwieciem prostaczem. Oczy młodzieńca zwilżyły się łzami a na lica wystąpił rumieniec zapału. Konstanty po chwili, nagłem poruszeniem schylił się, podniósł z zagona garść ziemi i rzekł cichym urywanym głosem, w którym jednakże był lekki odcień tej młodzieńczej przesady, co to nie będąc kłamstwem, przecież odbiera słowom połowę ich prawdy: Żegnam cię! mój serdeczny świecie rodzinny! powrócę tu, może starszy głową, może smutny sercem, lecz przywiozę ci całą miłość moją! Na tę garść ziemi rodzinnej przysięgam, że niedozwolę nikomu cierpić na tym jej kawałku dziedzictwa ojców moich. Chłopek każdy będzie mym bratem a każdy nieszczęśliwy synem. Tobie zaś, moja droga, moja ubóstwiona Władysławo! zbuduję ołtarz, na którym najczystszą ofiarę mojego serca zapalę. Bądź zdrowa ziemio! Bądźcie zdrowe lasy! Żegnam cię... Władzio moja... (*d. c. n.*)

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Belgrad, *6 października (24 września).* **Sekretarz senatu Matic został mianowany ministrem wyznań i czasowo spraw zagranicznych.**

Paryż, *5 października (23 września). Gazette de France* **obstaje przy twierdzeniu, że Prusy podniecily rewolucję w Hiszpanji dla zrobienia dywersji Francji.—** *Etendard* **powiada: Żadne poważne doniesienie nie potwierdza wieści o odkryciu spisku w Konstantynopolu.**

(Correspondenz Büreau).

Wiadomosci telegraficzne.

* *Praga, 4 października (22 września).* Dziś po południu, dom wiejski właściciela dziennika *Tagesboten* Kuh'a, w Michle za bramą miejską, napadnięty został przez tłum ludu, okna zostały powybijane, trafiono kamieniem w rządcę domu i tłum groził wśród okrzyków zupełnem zburzeniem domu. Huzarzy rozpędzili tłum i obsadzili dom. Około godziny 7-ej wieczorem, tłum ludu powybijał kamieniami okna w teatrze niemieckim. (*Die Presse*).

* *Praga, 4 października (22 września).* Rozruchy miały miejsce z powodu wzbronienia meetingu, który chciano odbyć w miejscowości zwanej Pankracy. Około godziny 2-ej po południu, około 2,000 ludzi zgromadziło się na Pankracym koło źródła Libussa. Wielu mniemanych policjantów tajnych zostało zbitych; jakiegoś żyda niesiono już dla wrzucenia go do studni, lecz zdołał on wymknąć się. Huzarzy rozpędzili tłum, który atoli gromadził się znowu i czynił niemożebnemi prawie wszystkie aresztowania. Huzarzy nie użyli wcale broni siecznej. Dopiero wieczorem okolica została uprzątniętą zapomocą wzmocnienia wojsk. Około 200 wracających chłopaków powybijało około godziny 7-ej wieczorem 40 okien w kasynie niemieckiem, zapomocą kamieni ważących po funcie. Przytem jeden z członków kasyna został trafiony kamieniem i żyrandol gazowy został uszkodzony. Na całej ulicy nie było ani jednego policjanta; dopiero po rozejściu się tłumu, zgłosiła się policja miejska. Przed wypadkiem, który miał miejsce koło kasyna, powybijano okna jezuitom. (*Tamże*).

* *Praga, 5 października (23 września).* Na wczorajszym meetingu na Pankracym znajdowało się od 6,000 do 7,000 ludzi. Wojsko zostało wyśmiane i zelżone. Podoficer, którego trafiono ciężkim kamieniem i raniono, dał ognia i ranił sprawcę. Również huzarzy, lżeni przez lud, zmuszeni byli po części zrobić użytek z broni. Znaczna liczba osób odniosła rany. Zdołano ująć nie wielu wichrzycieli, albowiem lud przeszkadzał aresztowaniom. — *Correspondenz* donosi: Sąd krajowy w Pradze dał na wniosek prokuratora opinję prawomocną, że osnowa listów pasterskich biskupów czeskich, oraz osnowa instrukcji tychże biskupów, stanowią przestępstwo naruszenia spokojności publicznej, i że z tego powodu wzbronione zostaje dalsze szerzenie tych dokumentów. — *Bohemia* wzywa Riegera i Palackiego, ażeby potępili nadużycia ludu. — Dnia 12-go b. m. ma odbyć się znowu meeting czeski. — *Narodni Listy* powiadają, że dziennikarze czescy mają być wkrótce ułaskawieni. (*Tamże*).

* *Praga, 5 października (23 września).* Pisma czeskie donoszą, że przy każdem nowem wzbranianiu się biskupa ołomunieckiego co do wydania akt dotyczących spraw małżeńskich, kara pieniężna ma być zwiększana, i w razie potrzeby może być doprowadzoną do wysokości 100,000 guldenów. (*Tamże*).

* *Bukareszt, 4 października (22) września.* Po uchwaleniu przez senat żądanego kontyngensu armji i prawa o podatku gruntowym, sesja nadzwyczajna została zamkniętą zapomocą odezwy książęcej. (*Wolffs T. B.*)

* *Monachjum, 4 października (22 września).* Książę i księżna Alençon odjeżdżają dziś wieczorem, w towarzystwie księcia Karola Teodora bawarskiego, z wizytą do dworu wiedeńskiego. (*Cor. B.*).

* *Karlsruhe, 3 października (21 września).* Minister wojny jenerał Beyer odjeżdża wieczorem do Monachjum na konferencję, która odbyć się ma 10 b. m. Według wiarogodnych wiadomości, spodziewać się można porozumienia co do projektowanych punktów, i dla tego wyczekiwać należy zadawolniającego rezultatu tych układów. (*Cor. A.*).

* (Odezwa komitetu dam). Wszyscy w Warszawie znają założone przez Najjaśniejszą Panią towarzystwo dla pielęgnowania chorych i ranionych wojowników i jego wysokie, dobroczynne przeznaczenie. Najdostojniejsza Monarchini nie omyliła się, licząc na współczucie wszystkich swych poddanych; w krótkim czasie potworzyły się prawie we wszystkich miastach Rosji, nawet najodleglejszych na Syberji i Kaukazie, zarządy miejscowe, aby dać możność mieszkającym we wszystkich częściach naszego rozległego państwa, złożenia swej ofiary, choćby najmniejszej, dla ulżenia losu cierpiących podczas wojny swych braci. Lecz nie tylko same zarządy miejscowe starały się o rozwinięcie dobroczynnego celu; utworzyły się komitety dam tak w gubernjalnych jak i wielu powiatowych miastach, którym udało się już zrobić wiele, jako to: urządzić całe składy efektów lazaretowych, utworzyć magazyny bielizny dla chorych, a nawet założyć kilka szkół dla siostr miłosierdzia. Serce każdej kobiety drży na myśl, że ktokolwiek z jej blizkich może cierpieć brak niezbędnego, w chwili kiedy poświęca swe życie na polu bitwy. W Warszawie istnieje także od pewnego czasu komitet dam, który jest stanowczo przekonany, że nie pozostanie pod względem działalności i skutków, w tyle za swymi starszymi braćmi. Lecz dla tego potrzebne mu jest współuczestnictwo wszystkich stanów, sympatja wszystkich i każdego. Czyżby napróżno miał spodziewać się współczucia i pomocy? Nie; niech wspomni każdy i każda z nas, że nasi synowie, ojcowie i bracia stoją w jednych szeregach, gotowych na śmierć; należą do jednej armji podległej cierpieniom i niezliczonym niedostatkom; niech każdy wspomni o ich jękach, a natenczas nikt niezawodnie nie wyrzecze się osłodzenia ich losu, i zabliźnienia ich rany! Należy niezapominać, że jakkolwiek małą i nieznaczną jest ofiara, w ogólnej masie sprawia wielkie dobrodziejstwo. Komitet dam przyjmuje wszelkie ofiary, nietylko w bieliźnie i szarpiach, lecz i we wszystkiem, czem kto zechce powiększyć jego zasoby. Adresy członków warszawskiego komitetu dam są następujące: M. A. Patkulowa i bar. E. N. Mengdenowa na Nowym świecie w domu wydziału wojskowego; O. A. Sołowjewowa w pałacu Brühlowskim; A. J. Słuczewska w instytucie Aleksandryjsko-Marjińskim przy ulicy Wiejskiej; K. S. Allerowa w Sierakowskich koszarach; K. J. Mollerowa w pałacu Brüglowskim; M. K. Muchanowowa przy ulicy Miodowej N. 442: M. A. Braunschwejgowa przy ulicy Przejazd N. 645/6; A. F. Pistolkorsowa na Nowym Świecie N. 33 (nowy); A. R. Brewernowa, przy ulicy Czerniakowskiej Nr. 3,012; A. A. Rozwadowska na Saskim placu Nr. 413; ks. M. N. Wachwachowowa, przy ulicy Zurawiej Nr. 1618 lit. h.

* (Oświetlenie). W dniu dzisiejszym latarnie gazowe miejskie zapalane być winny o godzinie 5-ej min. 45 wieczorem, a zgaszone o godzinie 1-ej w nocy.

* (Wypadki miejskie). Znaleziony w nocy z dnia 24 na 24 września (5 na 6 października) r. b. na ulicy Bonifraterskiej, zmarły człowiek, o którym w wczorajszym Dzienniku doniesiono, jak z wyprowadzonego śledztwa okazało się, był czeladnikiem bednarskim i nazywał się Józef Sadowski. Dalsze dochodzenie ze strony sądu i policji kontynuuje się. — W dniu wczorajszym, starozakonna Ryfka Naron handlarka, będąc na targu na Grzybowie, nagle zachorowała a po odesłaniu jej do felczera, natychmiast zmarła. O wypadku tym sąd właściwy zawiadomiony został i przez policję zarządzono dochodzenie.

* ***Kursa monet zagranicznych w Warszawie.***

Za talar	*wczoraj* rs.	1 kop.	$9\frac{1}{2}$	*dziś* rsr.	1 kop.	$9\frac{1}{2}$
Za frank	„	„ — „	30	„	„ — „	30.
Za złoty reń.	„	— „	$64\frac{1}{2}$	„	„ — „	$64\frac{1}{2}$.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

---

* (Wiadomości o fregacie *Aleksandr Newskij* i miejscu jej rozbicia się). *Kronszt. Wiest.* pisze: „Oprócz depesz telegraficznych otrzymanych z Lemvig (w północnej Jutlandji), dotąd nie ma żadnych listownych szczegółów o nieszczęściu, które, jak przypuszczają, zdarzyło się 13 (25) września. Czytelnicy wiedzą, jakie były pierwsze wiadomości. Z nich okazuje się, że śrubowa fregata *Aleksandr Newskij* o 51 działach, rozbiła się przy brzegach Jutlandji, na południe od latarni morskiej Hanstholmen, koło małego miasteczka Lemvig, leżącego na brzegach zatoki Limfiord, wsuwającej się w wybrzeże od strony Kategatu, rozgałęzionej, napełnionej niezliczonemi wyspami i łączącej się nawet z morzem Niemieckiem za pomocą cieśniny, która utworzyła się podczas strasznej burzy na morzu Niemieckiem w 1825 r. Cały ten zachodni brzeg Jutlandji, od latarni morskiej Skagen do strasznego dla żeglarzy Hornsrffu, należy do najniebezpieczniejszych brzegów w Europie i pokryty jest, prawie jedna przy drugiej stacjami ratunkowemi, które najlepiej świadczą, jak niebezpieczna jest tu walka z przybrzeżnemi północnemi prądami, z falowaniem cieśniny i groźnem morzem Niemieckiem. Prąd idący wzdłuż brzegu od północy na południe, należy jakby do odporu panującego na morzu Niemieckiem *golfstreamu*, i godnym jest uwagi z powodu swej nieregularności i częstych zmian. Ta część brzegów Jutlandji, pokryta piasczystemi wydmami i drobnemi lasami sosnowemi, jest zadziwiająco monotonna i smutna z powierzchowności, i nie ma na całej przestrzeni ani jednej przystani, ani jednej choć cokolwiek osłoniętej rejdy, gdzie w razie nieszczęścia mogłaby się schronić fregata wojenna *Aleksandr Newskij*. Gdzie mianowicie rozbiła się fregata, nawet kiedy,—nie wiadomo nam jeszcze stanowczo; wiadomo tylko, że przy rozbiciu się zginęło 2 oficerów i 4 niższych stopni, ale jak zginęli,—także dotąd niewiadomo. Tu krążą pogłoski, jakoby fregata w obecnej chwili, po ucichnięciu burzy, leżała o pół mili od brzegu, zaryta w piasku i jeszcze nie zupełnie pozbawiona możności ocalenia; lecz dla tego, aby podjąć fregatę wypierającą 4,562 tonny wody, na otwartem morzu Niemieckiem, w jesieni, potrzeba ogromnych, prawie nie do uwierzenia środków, i dla tego do czasu otrzymania szczegółowszych wiadomości, wstrzymamy się od wszelkich rozumowań w tym względzie i powiemy tylko, że fregata *Aleksandr Newskij*, nazwa której znana jest dobrze w całej Rosji, była zbudowana w St. Petersburgu na Wielkiej Ochcie w 1861 r. Miała ona długości 276 stóp, szerokości 51 stóp, zagłębiała się przy rudlu na 23 stóp 6 cali i zaopatrzona była w w prześliczną maszynę nizkiego ciśnienia, wyrobioną w zakładzie Berda w St. Petersburgu. Maszyna fregaty kosztowała 413,000 rsr., a korpus jej—715,598 rsr. Podczas rozbicia się na fregacie znajdowali się: Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz i zostający przy nim: jenerał-adjutant wice-admirał Posiet, fligiel-adjutant kapitan 2-ej klasy baron Schiling, rzeczywisty radca stanu Wiesiełago, nauczyciel języka angielskiego radca dworu Mieczin i inne osoby świty Jego Cesarskiej Wysokości. Fregatą dowodził fligiel adjutant kapitan 1-ej klasy Kremer, starszym oficerem był kapitant-lejtnant Jermołajew. Dalej na fregacie znajdowali się: lejtnanci: Dek, Wiszniakow, Hessen, Zielonyj, Zarin, Tuder, baron Ixkul von Gildenbandt i Lang; miczmani: Ostielecki i Szkot; z korpusu szturmanów floty: sztabs-kapitan Chochłow, podporucznik Deriażynski; z korpusu inżynierów mechaników: porucznik Haussman, praporszczycy Iwanow i Begrow; medyk radca dworu Kudrin i lekarz Timofiejewski; garde-mariny: Prianisznikow, Jergomyszew, Kriukow, Wonlarlarski i Krusenstern; jeromonach z pustelni św. Sergjusza Pachonjusz, 58 podoficerów i 635 niższych stopni. Dnia 17 (29) września kołowe fregaty parowe *Riurik* i *Smiełyj* wypłynęły z Kronsztadu do Wielkiego Bełtu do miasta Arhus, gdzie obecnie znajduje się osada rozbitej fregaty *Aleksandr Newskij*. Po drodze fregaty parowe *Riurik* i *Smiełyj*, popłyną łącznie przez Sund i wstąpią do Kopenhagi, gdzie nie przygaszając pary, dowiedzą się w poselstwie, czy nie otrzymano tam jakich dodatkowych wiadomości lub rozkazów".

* (Różne wiadomości). Korespondent gazety ***Mosk. Wied.*** podaje kilka interesujących wiadomości z Kijowa, jako to: że na oddział kolei żelaznej lwowsko-brodzkiej do Wołoczyska, udzielona została w tych dniach koncesja; budowa jej rozpoczęta będzie w tym roku i ma być ukończoną w maju 1870 r. — Minister sprawiedliwości hr. Pahlen w d. 28 września wyjechał z Kijowa, zabawiwszy tam trzy dni. Powiadają, że podczas pobytu jego w tem mieście zanoszono do niego prośby o wprowadzenie nowego sądownictwa. — Wydano rozporządzenie o ściągnieniu ustanowionego podatku procentowego z polskich dóbr w tym kraju za rok 1868.

---

* (Podróż Najjaśniejszej Pani). *Correspondance italienne* pisze pod datą 2-go października: „Dzienniki medjolańskie donoszą, że Najjaśniejsza Cesarzowa Ruska powitaną została w Medjolanie, na dworcu drogi żelaznej, przez księcia Humberta. Prefekt, jenerał dowodzący okręgiem wojennym i oficerowie z orszaku księcia Humberta, mieli zaszczyt być przedstawionymi Jej Cesarskiej Mości".

* (Sprostowanie). *Journ. ae St. Petersb.* w N rze 212 pisze: „Dziennik holenderski *Nouvelle feuille hebdomadaire israelite* zamieszcza następujący artykuł pod 28 sierpnia: „Jeden z dzienników wschodnich Prus zawiera sprawozdanie o złem obchodzeniu się w St.-Petersburgu z żydami, których straszny głód wypędził z prowincij zachodnich ku

stolicy, i którzy oskarżeni o nieposiadanie legalnych paszportów, wleczeni byli masą po ulicach, zakuci na ręce i nogi, wspólnie z rozbójnikami i mordercami. Co znaczy, w porównaniu z tem haniebnem i strasznem obchodzeniem się, nowy zakaz pochodzący z Warszawy trzymania sług chrześcian, a nawet utopienie w Rumunji kilku biedaków w nurtach Dunaju? Korespondent powstaje przeciwko oziębłości i obojętności ludzi wpływowych i światłych w Rosji, i odwołuje się do uczuć litości i współubolewania. Wiadomo że w Rosji żydzi mogli zamieszkiwać tylko w 12 gubernjach, i że dopiero od kilku lat tylko kupcy 1-ej i 2-ej gildji, również jak lekarze i rzemieślnicy, mogą obierać zamieszkanie w Wielkorosji. Lecz kiedy dozwolono obok tego dotąd innym obcym, którzy liczą się na sta tysięcy, przynajmniej trzydniowy pobyt, ci nieszczęśliwi są teraz chwytani nocą przez policję i wrzucani, z nogami i rękami związanemi, do ciemnych więzień, zkąd transportują ich następnie w ciągu całych miesięcy przez cesarstwo. „Jakie „barbarzyństwo w XIX-ym wieku, jaka hańba w tym „czasie światła i cywilizacji!" woła korespondent. „Cesarz jest wspaniałomyślny i pełen litości",—dodaje on,—„i niezawodnie nie upoważnił do tego prze„śladowania w Petersburgu". Kończy on mówiąc, że cała prasa zagraniczna może sprawić ustanie tych środków podwójnie ciężkich i surowych podczas lat nieurodzaju, i z tego powodu zmuszony jest, w interesie ludzkości, zwrócić na nie uwagę publiczną". Chociaż jest niepodobnem zadaniem, chęć zbicia niezliczonych potwarzy, jakie głoszą się codziennie przeciwko czynom rządu, wszelako kiedy potwarze te nie ograniczają się na niepewnych insynuacjach, lecz wymieniają fakta dokładne, uważamy za stosowne przywrócić prawdę. Żydzi w Rosji, równie jak w większej części państw europejskich, podlegali wyjątkowemu prawodawstwu. Byli ograniczeni w używaniu praw cywilnych, byli upoważnieni do zamieszkiwania tylko pewnych miejscowości, służba rządowa była im wzbroniona, równie jak dostęp do szkół niewyłącznie żydowskich i t. d., i t. d. System ten ograniczeń przestał istnieć. Inicjatywa Monarchy, która wyswobodziła poddanych i zajmuje się zaleczeniem wszystkich ran społecznych, rozciągnęła się i na żydów. Ale długie trwanie systemu wyjątkowego jaki był im narzucony, nie przygotowało ich do zupełnej asymilacji z innymi poddanymi cesarstwa. Należało naprzód posuwać się stopniowo, czekając nim drogi mogłyby zostać szeroko otwarte. Kupcy żydowscy 1-ej gildji otrzymali prawo zamieszkiwania w całem cesarstwie. Prawo to zostało rozciągnięte do rzemieślników. Rozszerzono dla innych klas ludności żydowskiej możność czasowego przebywania w obu stolicach. Te środki i niektóre inne podobnego rodzaju wskazały nowy kierunek prawodawstwa względem żydów w Rosji. W obecnie utworzonem dla nich położeniu spada na policję obowiązek czuwania aby nie przekraczali granic, jakie prawo uznało za właściwe utrzymać jeszcze jakiś czas. Musi ona kontrolować autentyczność kart pobytu w jakie sę zaopatrzeni, sprawdzać termin ich upływu, ścigać prawnie tych którzyby przetrzymali ich termin, a w końcu, odsyłać ich w razie potrzeby do miejsca ich zamieszkania. Jesteśmy upoważnieni do oświadczenia w sposób stanowczy, że policja st.-petersburgska, pod tym względem pozostała w ścisłych granicach swych obowiązków i żadne prześladowanie nie było wymierzone przeciwko tym żydom, którzy mieli prawo stałego lub czasowego pobytu. Twierdzenia dziennika holenderskiego są całkiem fałszywe. Nie wymierzono szczególnych prześladowań przeciwko żydom, którzy uciekli z zachodnich prowincij cesarstwa będąc wygnani przez głód. Wszystko to istnieje tylko w imaginacji korespondenta. Prawdą jest, że policja obecnie wzmocniona, czujnie pilnuje zachowywania prawa względem żydów, którzy pod różnemi pozorami usiłują obejść warunki ustanowione do ich pobytu; że ściga tylko tych co przewiniają, lub tych co przez szczególne pobudki, są uważani za niebezpiecznych dla porządku publicznego; lecz że względem jednych i drugich postępuje drogą prawną zupełnie tak samo, jakby postępowała w podobnych okolicznościach względem osób należących do wszelkiego innego wyznania. Co do żydów którzyby byli wleczeni masą po ulicach stolicy, zakuci na ręce i nogi wraz z rozbójnikami i złoczyńcami, są to przesady umyślnie wymyślane, nie zasługujące na zbijanie. Mieszkańcy St. Petersburga mogą stwierdzić niedorzeczność tego dramatycznego wystawienia, które samo dostatecznie uwydatnia brak dobrej wiary ze strony korespondenta".

Wypadki w Hiszpanji.

* *Madryt, 3 października (21 września).* Królowa Izabela przysłała tu z Pau protest energiczny przeciw ukształtowaniu się rzeczy w Hiszpanji. (*Wolffs T. B.*)

* *Madryt, 3 października (21 września).* Dziś odbył się wielki przegląd gwardji narodowej i wojsk linjowych. Wojska defilowały u stopni pałacu kortezów, na których stali członkowie junty rządowej. Ludność i wojska okazywały wielki zapał, członkowie junty powitani zostali radośnemi okrzykami, gwardja zaś narodowa miała sztandary z napisami: „Precz z Burbonami! Niech żyje wszechwładztwo narodu! Niech żyje wolność wyznań i nauczania!" W tem samem miejscu junta przyjmowała liczną deputację studentów. Jak najzupełniejsza spokojność w mieście nie została ani na chwilę naruszoną. (*Tamże*).

* *Madryt, 3 października (21 września).* Marszałek Serrano przybył tu dziś. Powitany on został w dworcu drogi żelaznej przez członków junty tymczasowej i przez deputacje ludowe. Marszałek, w towarzystwie siedmiu jenerałów, odbył wjazd do miasta konno. Ludność powitała go z trudnym do opisania zapałem. Ulice były tak przepełnione, że pochód mógł posuwać się tylko zwolna. Serrano udał się do ministerstwa spraw wewnętrznych i miał z balkonu przemowę do ludu. Powiedział on, że posłał do Espartery dwie depesze, w których oświadcza, że oddaje się wraz z Primem do jego rozporządzenia. Oświadczył on także, że życzenie jego osiągnięcia zjednoczenia jest tak wielkie, iż gdyby stał na czele rządu, Rivero zostałby obok niego ministrem. (Rivero jest przewódcą demokratów radykalnych). — Prim przybył do Barcelony. (*Tamże*).

* *Madryt, 4 października (22 września).* Potwierdza się wiadomość, że hr. Girgenti dostał się do niewoli; Serrano dał mu atoli kartkę na wolny przejazd, z którą udał się on do Portugalji.—Z Barcelony donoszą pod datą wczorajszą, o godzinie 11-ej wieczorem: Prim powitany został przez ludność z zapałem. Ukonstytuowała się w tej chwili junta. Pomiędzy wszystkiemi odcieniami stronnictwa liberalnego panuje jak najzupełniejsza zgoda. (*Tamże.*)

* *Madryt, 4 października (22 września).* Caballero de Roda spodziewany jest tu dziś o godzinie 2-ej, z wojskami Serrana i Novaliches'a. Przygotowuje się świetne dla nich przyjęcie. Jutro utworzone zostanie prawdopodobnie ministerstwo tymczasowe, do składu którego mają wejść Serrano, Prim, Rivero i Sagotta. Prim przybędzie jutro do stolicy. Hr. Cheste nie wsiadł na okręt, lecz stawił się przed władzami Vittorji i oświadczył, że skończyła się dla niego rola sługi królowej. Espartero powinszował marszałkowi Serrano przez telegraf odniesionego przez niego zwycięztwa i podziękował za zrobioną mu propozycję, lecz oświadczył zarazem, że nie przybędzie do Madrytu. Rząd oczekuje na protest królowej, ażeby kazać go ogłosić drukiem i wszędzie porozlepiać. Gazeta urzędowa donosi o uwolnieniu Madoz'a od obowiązków prezesa junty i o zastąpieniu go przez Aguirre. (*Tamże*)

* *Madryt, 4 października (22 września).* Marszałek Serrano telegrafował do Prima i Olozagi i wezwał ich do ukonstytuowania wraz z nim rządu tymczasowego. Ten ostatni zamianuje ministerstwo i rządzić będzie krajem do czasu otwarcia posiedzeń zgromadzenia prawodawczego. Prim spodziewany jest tu dopiero 6-go b. m. z rana. (*Tamże.*)

* *Paryż, 4 października (22 września).* Listy z Madrytu z 2-go b. m. donoszą, że przy wyborach do junty centralnej, demokraci uzyskali większość nad unjonistami i progressistami. Prim i Serrano zgadzają się w zupełności pomiędzy sobą co do nadania ruchowi charakteru umiarkowanie progressistowskiego. (*Tamże.*)

* *Paryż, 5 października (23 września). Monitor* donosi: Junta madrycka mianowała marszałka Serrano wodzem naczelnym armji, i Escalante'go, który należy do stronnictwa demokratycznego, dowódcą gwardji narodowej Madrytu.—Królowa Krystyna, która bawiła dotąd w Gijon, wynurzyła życzenie opuszczenia Hiszpanji. Skutkiem tego rząd angielski dał do jej rozporządzenia fregatę *Terrible*, rząd zaś francuzki parostatek *Bougainville*. Królowa odpłynęła 4-go b. m. na tym ostatnim parostatku do Francji. (*Tamże.*)

* *Rzym, 4 października (22 września).* Zapewniają, że w razie jeżeli królowa Izabella przybędzie do Rzymu, papież odda do jej rozporządzenia pałac kwirynalski. (*Tamże.*)

* *Nordd. A. Z.* pisze pod datą 5-go października: Bitwa pod Alcolea stoczoną została w poniedziałek po południu, o dwie godziny drogi powyżej Korduby; Novaliches został raniony w szyję i przeniesiono go do Pinto, gdzie zmarł od tej rany; syn jego został także raniony. Sztandary, które rozdano w Madrycie 29-go września, są czerwono-czarne i mają napis: *Soberania nacional* (wszechwładztwo narodowe). Krew, która w tym dniu popłynęła, była krwią złodzieja, który ujęty został na ulicy San Geronimo i natychmiast rozstrzelany: popłynęła także krew jednego z ajentów policyjnych i znanego szpiega policyjnego, który został rozstrzelany przez tych, których on wskazał przy wypadkach z 22-go czerwca 1866 r.

* *Dziennik Patrie* pisze: Liczba pretendentów do tronu hiszpańskiego będzie bezwątpienia znaczną. Po księciu Montpensier, o którym mało mówią, albowiem nieprzyjaciele dynastji burbońskiej zdołali objąć go dekretem wygnania, pierwszym pretendentem jest wnuk don Karlosa; dalej następuje król portugalski don Fernando, usuwany energicznie przez przeciwników unji iberyjskiej, oraz syn króla włoskiego, młody książę Aoste, którego imię postawione zostało jako protestacja anti-klerykalna, i nareszcie książę Napoleon.

* Toż pismo donosi: Z korespondencij prywatnych dowiadujemy się, że dla dania zatrudnienia licznym robotnikom znajdującym się w stolicy Hiszpanji, ułożono plan wykonania w mieście Madrycie wielkich robót publicznych. Przeprowadzone zostaną nowe ulice, z których jedna, największa, nosić będzie nazwę bulwaru wolności. Chcą zapomocą tych środków zatrudnić robotników przez całą zimę.

* *Nord* z 4 października pisze: Sypią się gradem broszury o sprawach Hiszpanji. W dzisiejszym dniu otrzymaliśmy ich aż dwie: jedna pod tytułem: *Coup d'Etat des espanioles* zaleca, jak się zdaje, narodowi rząd republikański, druga w cokolwiek wyraźniejszych formach stawia kandydaturę do tronu hiszpańskiego księcia Montpensier. *Montpensier roi d'Espagne* taki tytuł nosi na sobie drugie dziełko, które przynajmniej wymownie, jasno powiada, czego żąda bez ogródki. Autor tej broszury ma nieograniczone zaufanie do proponowanego przez siebie załatwienia i okazuje to zaufanie z żywością i szorstkością, właściwą wprawdzie głębokim przekonaniem, ale mogącą się wydawać przesadzoną niejednemu hiszpanowi. Powiedzieć np. coś podobnego, jak to uczynił autor broszury, że jeżeli Hiszpanja zachowała cokolwiek zmysłu i godności, naród tego kraju wybierze księcia Montpensier, jest to zbytecznie wystawiać naprzód kandydaturę. „Przez niego tylko (księcia de Montpensier) powiedziano w broszurze, Hiszpanja zyska swoje miejsce pomiędzy wielkiemi mocarstwami Europy; handel i przemysł będą miały ze wszech stron zabezpieczone kapitały. Armja będzie posiadała swoją organizację demokratyczną, duchowieństwo swoją ustawę cywilną, administracja swój ścisły regulamin, a skarb publiczny swoich nieprzekupnych strażników. Przez niego tylko samego uświęcone będą wszystkie instytucje, które nazywamy *wolnością konieczną*: wolność wyznań, wolność trybuny, wolność prasy, wolność osobista. Zbawienie Hiszpanji spoczywa w okrzyku: Niech żyje Antonio I". Być bardzo może, że syn Ludwika-Filipa posiada wszystkie przymioty do urzeczywistnienia tego świetnego programu, któryby uczynił go jednym z najgodniejszych uwagi monarchów nietylko w Hiszpanji i w naszej epoce, ale we wszystkich krajach i na wszystkie czasy. Ale zkąd bezimienny autor dziełka mógł zasięgnąć wiadomości o tych świetnych przymiotach księcia, który dotychczas był odległym zawsze od spraw, i który ani czynem, ani piórem, ani też słowem nie odznaczył się w życiu? Jest to zagadką, którąby naród hiszpański postarał się wprzód rozjaśnić, zanimby puścił się na drogę wskazaną mu przez wymownego adwokata kandydatury księcia Montpensier.

* *Gaceta de Madrit* z d. 2 października ogłasza niektóre środki przedsięwzięte przez juntę rewolucyjną w celu zaopatrzenia stolicy w żywność i wodę. Kilku redaktorów pism perjodycznych skazanych na karę za przestępstwa polityczne, przedstawionych zostało ludowi, który powitał ich z wielkim zapałem. Zanotować należy fakt przynoszący zaszczyt narodowi hiszpańskiemu. Zwycięzcy przygotowywali wspaniały pogrzeb margrabiemu Novaliches, zmarłemu na polu sławy za wierność i dotrzymanie przysięgi.

Austrja i Ziemie słowiańskie.

* (Baron Kellersperg.—Baron Meysenbug). Co się tyczy urlopu, który wziął namiestnik czeski baron Kellersperg, *Bohemia* zapewnia, że nie zostało to bynajmniej spowodowanem nowem jakoby zajściem pomiędzy pomienionym namiestnikiem a jednym z członków ministerstwa. Przeciwnie, p. Kellersperg upraszał o ten urlop jeszcze na początku zeszłego miesiąca.—*Die Presse* zaprzecza wiadomości podanej niedawno przez *Volksfreunda*, jakoby baron Meysenbug przeznaczał się na pełnomocnika nadzwyczajnego Austrji na soborze powszechnym w Rzymie. *Die Presse* pisze z tego powodu: „Misja ta nie może być powierzoną baronowi Mey-

senbug'owi już dla tego, że Rzym nie wystósował wcale do Austrji żądania przysłania pełnomocnika nadzwyczajnego na sobór powszechny, i podobne żądanie nie jest wcale przewidziane. W obec takiego położenia rzeczy, kanclerz państwa nie ma żadnego powodu do poważnego zastanawiania się nad kwestją osób, a tem bardziej do przeznaczania zawczasu barona Meysenbuga do spełnienia tej misji.” (*Nordd. A. Z.*).

* (Sprawa biskupów.—Opozycja czeska). *Wiedeń, 3 października.* Dzisiejsze pisma poranne ogłaszają telegram z Linz, potwierdzający w zupełności to, co donoszono niedawno o celu pociągnięcia wielu biskupów do odpowiedzialności sądowej. Podług tej depeszy, minister Herbst, na zapytanie prokuratora z Linz, oświadczył, że nie chce wpływać na sądy żadną instrukcją w przedmiocie ich postępowania przeciw biskupom. Sądy mają zadecydować podług własnego przekonania, czy w obec nowego prawodawstwa, mogą zachować moc obowiązującą te artykuły konkordatu, które nie zostały jeszcze specjalnie zniesione. Słowem, minister sprawiedliwości życzy sobie mieć opinję sędziów co do doniosłości odpowiedzialności biskupów, tak, iż zdawałoby się, że rząd nie miałby nic przeciw temu, gdyby wyroki w tym względzie wydane, chociażby były najniepomyślniejsze dla biskupów, zostały wykonane w zupełności. Czy w ostatniej chwili zamiar ten nie zostanie skrzyżowany przez wyższe względy polityczne, przyszłość okaże. Jeden z biskupów został już skazany przez sąd na karę pieniężną; jest to mianowicie arcybiskup ołomuniecki, landgraf Fürstenberg, którego sąd krajowy skazał na zapłacenie kary w wysokości 2,000 guldenów, za uporczywe wzbranianie się wydania akt dotyczących spraw małżeńskich. Termin wypłaty tej sumy kończy się z dniem dzisiejszym, i w razie nieuiszczenia się z takowej, ma być, z mocy decyzji sądowej, przystąpionem do ściągnięcia jej na drodze egzekucji.—Przeciw opozycji czeskiej która przez ostatnie rozruchy w Pradze wyczerpała, jak się zdaje, cierpliwość rządu, sądy mają występować odtąd z bezwzględną surowością. Za sprawców ostatnich nadużyć uważane są niektóre towarzystwa prażskie, których członkowie znajdują się już w dość znacznej liczbie w więzieniu. Tymczasem czesi sposobią się znowu do olbrzymiej demonstracji. W obec coraz bardziej wzmagającego się fanatyzmu czechów, nie będzie nic dziwnego w tem, jeżeli z jednej strony przyjdzie wkrótce w Czechach do krwawych zajść, i jeżeli z drugiej strony rząd będzie musiał uciec się do nieuniknionego środka, mianowicie do ogłoszenia stanu oblężenie. Ten ostatni środek uznany będzie zapewne za usprawiedliwiony nawet przez radę państwa, pomimo jej liberalnego usposobienia. (*Nordd. A. Z.*).

* (Przesilenie ministerjalne). O przesileniu w ministerstwie cislitawskiem, gazeta węgierska *Hon*, wychodząca w Peszcie, pisze w swym numerze z 2-go października: „Za Litawą naruszony został wszelki porządek. Przesilenie ministerjalne trwa dotąd; gazety półurzędowe ganią ministrów, minister powstaje na namiestnika, namiestnik na ministra, gazety zaś napełniają swe szpalty rozmaitemi plotkami, które osoby urzędowe puszczają w obieg jedna przeciw drugiej; słowem, odkąd zaniechaną została podróż do Galicji i odkąd prezes ministerstwa wziął dymisję, poczta wiedeńska przynosi codziennie wiadomości niepokojące. Niestety, nie można znaleść ministra w miejsce tego, który wziął dymisję, lecz gorszą jest jeszcze niepewność położenia tych ministrów, którzy należą do składu gabinetu.”

* (Rocznica bitwy na Białej górze). *Narodni Nowiny* piszą: „Dowiedzieliśmy się ze źródła wiarogodnego, że większa część mieszkańców Czech południowych zamierza uorganizować wspaniałą procesję narodową z Planika do Pragi, w dniu 7-m listopada r. b., mianowicie w przeddzień rocznicy bitwy stoczonej na Białej górze. Dnia 8-go listopada, procesja uda się na Białą górę, gdzie odprawione zostanie nabożeństwo. Robione już są wielkie przygotowania. Naturalnie, że o tej procesji zawiadomione zostaną władze miejscowe i nie ulega wątpliwości, że nie będą one miały ze swej strony nic do nadmienienia przeciw temu.”

* (Sprawy galicyjskie). Czytamy w *Słowie* lwowskiem: Podróż cesarza i cesarzowej austrjackich do Galicji—jak głoszą wiadomości wiarogodne—została nie odroczona, lecz całkiem zaniechana, i z tego powodu przestano robić w Krakowie i Lwowie przygotowania na przyjęcie ich cesarskich mości. We Lwowie nie trudno było zaniechać te roboty, albowiem takowe były tu zaledwie rozpoczęte, lecz w Krakowie wszystko już było całkiem gotowe, i wieść o tem, że podróż została zaniechaną, przyszła tam w przeddzień spodziewanych odwiedzin cesarskich. Nic przeto dziwnego, że niespodziana wiadomość o zaniechaniu podróży, wywarła w Krakowie bardzo przykre wrażenie. Oto co między innemi piszą ztamtąd: „Zaniechanie podróży ich cesarskich mości zaniepokoiło sfery arystokratyczne i wywołało straszne szemranie demokratów na hr. Gołuchowskiego, któremu przypisują brak energji tak w obec sejmu, jak i w obec rządu centralnego. Miasto Kraków wydało na samo przyozdobienie gmachów publicznych i głównych ulic przeszło 18,000 guldenów, nie licząc w to wydatków poniesionych przez osoby prywatne na przyozdobienie własnych domów, jak to uczynili np. hr. Adam Potocki, Jon, Mielewski, Helcel, Kirchmajer i inni. Nic przeto dziwnego w tem, że rozczarowanie krakowian jest zupełne. Głównie damy arystokratyczne gniewają się o to, że wydały pieniądze na stroje obstalowane za granicą, właściciele zaś hotelów, oraz kupcy i handlarze są zasmuceni z powodu utraty nadziei zysków, jakie osiągnęliby podczas pobytu cesarskiego. Nie małą stratę poniosły także niższe klasy ludności, które na dwa tygodnie przed spodziewanym przyjazdem cesarza Franciszka-Józefa, zastawiły w banku rozmaite ruchomości za sumę około 20,000 guldenów, gdyż zawierzyły pogłosce, jakoby cesarz austrjacki, podczas swego pobytu w Krakowie, wykupi wszystkie przedmioty zastawione w banku, i że takowe zostaną zwrócone bezpłatnie tym, którzy je zastawili. Na skutek tej pogłoski, tak potrzebujący jak i zamożniejsi nawet, pośpieszyli tłumnie do banku dla oddania w zastaw rozmaitych przedmiotów, obecnie zaś widzą się oni zawiedzionymi w swych obliczeniach. W ogóle Kraków jest mocno zasmucony, ponieważ zaś przyczyna zaniechania podróży cesarskiej przypisywana jest częścią sejmowi lwowskiemu, częścią hr. Gołuchowskiemu, przeto niezadowolenie krakowian zwrócone jest do sejmu i do namiestnika Galicji, jak się to okazuje z organu mieszkańców Krakowa, ultramontańskiego *Czasu.*— Dymisja hr. Gołuchowskiego, jak donoszą z Wiednia, przypisywana jest stanowczo tej przyczynie, że sam on zachęcał większość polską sejmu lwowskiego do ostatecznej opozycji, albowiem nietylko oświadczył w sejmie, że nie zgadza się na centralizm, t. j. na system działający dotąd w Cislitawji, lecz nawet wskazywał polakom na jakąś wielką ich przyszłość. Jakkolwiek wina ta w oczach polaka jest nieznaczna, lecz niemcy, będący górą, uznali za stosowne ostudzić zapał panów polskich, którzy wszystkiem obowiązani byli spółdziałaniu niemców. Daliśmy polakom—powiadają wyższe sfery niemieckie—wszystko, czego oni tak namiętnie sobie życzyli, t. j. oddaliśmy im na pastwę spokojnych i skromnych rusinów, których hr. Gołuchowski potrafił ze zręcznością, godną jego energji, doprowadzić w krótkim czasie do zupełnego upośledzenia pod względem politycznym, przez wykazanie ich niebezpiecznego znaczenia politycznego. Polacy powinni byli kontentować się oddaniem im na pastwę rusinów, zwłaszcza, że tego sobie głównie życzyli. Lecz pomimo to polacy, zachęceni przykładem węgrów,—którzy dla wielu powodów powinni stanowić w Austrji wyjątek, — weszli na drogę tak zuchwałej opozycji, jakiej, zdaniem wszystkich tych, którzy znają Galicję, nie mogą sprostać ich siły. Rząd centralny wie, że w kraju halickim, cała Polska mieści się w większości sejmowej i w redakcjach gazet polskich; większość zaś sejmowa jest kreacją samegoż rządu, albowiem ten ostatni ustanowił tak ustawę wyborczą, jak i przepisy co do trybu postępowania przy wyborach. Co zaś rząd ustanowił, to może obalić. Co się zaś tyczy gazet polskich, niemcy przyznają bezwarunkowo, że nie są one niebezpieczne, albowiem te organa prasy żyją wyłącznie fantazją, lecz nie obracają się w świecie rzeczywistym, świat zaś rzeczywisty Galicji jest zawsze jeden i tenże sam: co dwór, to nie każdy lach, lecz za to, co wieś, to gromada, a co miasto, to żydzi lub ludność wyrobnicza. Gromada, żydzi i ludność wyrobnicza w Galicji, nie życzą nic dla nienawistnej dla nich Polski, gdyż są czteromiljonowymi świadkami niemocy polskiej. — Takie to wyobrażenie o Galicji zaczyna przemagać w wyższych sferach niemieckich w Wiedniu, co zaś z tego wyniknie, to przyszłość pokaże. — Hr. Gołuchowski, w charakterze eks-namiestnika, wrócił z Wiednia onegdaj, 19 września (1 października) z rana, i przyjazd jego, jakkolwiek stanowczo zapowiedziany przez gazety polskie, nie wywołał w mieszkańcach Lwowa ani zapału, ani radości, ani też żadnej na jego korzyść demonstracji. Tylko kilku deputowanych na sejm i kilku radców lwowskich, stronników jego arystokratyczno-rusożerczej polityki, zgromadziło się dla powitania go na banhofie drogi żelaznej, gdzie po krótkiem powitaniu sentymentalnem, powiedział on im to, o czem oddawna dobrze wiedzieli, mianowicie, że jest ich kolegą. (Prawda, że wieczorem tegoż dnia stronnictwo *Narodówki* chciało wyprawić na cześć eks-namiestnika pochód z pochodniami, lecz jak demonstracja ta zakończyła się, o tem donosi nasz korespondent lwowski! Patrz wczorajszy numer naszego Dziennika. *P. R.*)

Francja.

* (Powrót dworu). *Paryż, 4 października.* Potwierdza się wiadomość, że dwór opuści Biarritz 10 b. m. i powróci do Paryża. Niewiadomo jeszcze, w jakiej rezydencji cesarstwo przepędzą jesień. (*La Fr.*)

* (Pojedynek pomiędzy pp. Rochefortem i Barochem). Pomiędzy pp. H. Rochefortem a Ernestem Barochem, odbył się 15 (27) września pojedynek w Val de Gand na terytorjum Holandji. Pojedynek ten powstał z przyczyn objaśnionych w dwóch następujących dokumentach, ogłoszonych przez pisma brukselskie. „W skutku zamieszczonego w N° 17-ym *La Lanterne* artykułu, p. Ernest Baroche wyzwał na pojedynek p. Rocheforta. P. Rochefort przyjął wyzwanie. P. Ernest Baroche pragnął bić się na szpady. Sekundanci ułożyli, że pojedynek ma ustać, skoro według zdania medyka obecnego przy pojedynku, jeden z przeciwników będzie pozbawiony możności walczenia dalej. Bruksella, 26 września 1868 r. Sekundanci p. Barocha: E. de Loing, Adolf Belau. Sekundanci p. Rocheforta: Karol Hugo, Franciszek-Wiktor Hugo”.— „O godzinie 9½ z rana d. 27-go września, na granicach Holandji odbył się pojedynek pomiędzy pp. Barochem i Rochefortem. Pojedynek trwał kwandrans, ponawiając się pięć razy. W pierwszem złożeniu się p. Baroche był lekko raniony w piersi. W trzeciem złożeniu się p. Baroche raniony był w biodro, lecz wymagał, żeby pojedynek dalej się toczył. W piątem złożeniu, p. Baroche raniony był jeszcze w bok, a p. Rochefort otrzymał ranę w prawą rękę. Obecni przy pojedynku medycy, pp. Losseda i Chanu, oznajmili, że pojedynek, po zadanych sobie wzajemnie przez przeciwników ranach, nie może dalej się toczyć. Sekundanci według poprzednio ułożonych warunków, położyli koniec pojedynkowi. Gandawa, (podpisano): Franciszek-Wiktor Hugo, Karol Hugo, E. de Loing, Adolf Belau”.

Włochy i Rzym.

* (Zaprzeczenie). *Correspondance italienne* pisze pod datą 1-go października; „*Nuova Epoca* i *Unita Italiana* doniosły, że zawarta została pomiędzy rządami włoskim i francuzkim umowa w przedmiocie ewakuacji terytorium papiezkiego. Umowa ta, którą dzienniki te nazywają *allegato* (anneksem) do konwencji z r. 1864, jest czystym wymysłem. Dwa upomienione dzienniki, które głoszą o istnieniu tej umowy, nie mogą w żaden sposób dowieść swego twierdzenia.”

Danja.

* (Sejm duński). *Kopenhaga, 5 października.* Dziś otwarty został sejm przez króla. W mowie tronowej wzmiankowano najprzód o radośnem zaręczeniu się księcia następcy tronu, i o kwestji Szlezwigu północnego w następujących słowach: Poufne układy pomiędzy Prusami i Danją co do piątego artykółu pokoju prażskiego, dotyczące głosowania w Szlezwigu północnem, nie doprowadziły do żadnego skutku. Zdanie nasze co do obustronnego rozwiązania sprawy, wymagające sprawiedliwości co do wzajemnego porozumienia się, pozostaje to samo. Musimy uznać za pierwszy obowiązek, nie wdawać się w zobowiązania, któreby w obec usiłowań ludności, pozbawiły nas w trudnem położeniu zaufania w obec mocarstwa, z którem życzymy sobie zachować szczere stosunki. Jesteśmy przekonani, że Prusy zwrócą uwagę na tę kwestję, której pomyślnego rozwiązania spodziewam się oddawna. Mowa tronowa wspomnina w końcu, że ratyfikacja traktatu co do sprzedaży Indji zachodnich odroczoną została na rok jeden, i że długi państwa wskutek przypadającej na księztwo opłaty długów zmniejszone zostały o dziesięć miljonów. (*Wolffs T. B.*).

Anglja.

* (Sobór powszechny). Dzienniki angielskie przyjęły bardzo źle odezwę papieża do protestantów i korporacij niekatolickich, wzywającą ich do wzięcia udziału w przyszłym soborze powszechnym. *Times* odsyła napowrót papieżowi jego zaproszenie i powiada: „Żąda od nas, ażebyśmy zeszli z naszej drogi. Czyż i my nie możemy żądać od niego zejścia z jego drogi? Wzywamy go z naszej strony, ażeby nie odbywał soboru ekumenicznego, ażeby nie wyklinał reszty świata, ażeby nie stawiał tamy postępowi nowoczesnemu; jednem słowem, wzywamy go, ażeby się stał dobrym protestantem, a przedewszystkiem, ażeby zaprowadził porządek w domu własnym”. *Morning Post* nie jest tak gwałtownym, ale zdania jego nie są także bardzo uprzejme; kończy on swój artykuł w następujących wyrazach: „Trudno byłoby powiedzieć, jakiej perspektywy stałego pojednania można się spodziewać w dzisiejszych okolicznościach, i powtarzamy, że próbę tę uważamy ra-

czej za chęć porozumienia się z nieprzyjacielem potężniejszym i silniejszym, niż za szczere i rzeczywiste usiłowanie zawarcia jedności i zgody". (*Nord*).

Korespondencje Dziennika Warszawskiego

Paryż, 30 wrzesnia.

Sprawy hiszpańskie. — Kandydatura Księcia Napoleona.— Hr. Walewski.— Wypadki w Galicji i nasi wychodźcy.—Gałęzowski i Kosiłowski.

Ruch hiszpański zaczyna się nieco wyjaśniać. Wprawdzie, rezultat nie może być jeszcze dokładnie oznaczony, lecz przynajmniej znany jest program, na który zgodzili się przewódcy sprzecznych dotąd pomiędzy sobą stronnictw, którzy podjęli się wspólnie inicjatywy powstania. Tymczasem, korespondent *Timesa* pisze: Obiega pogłoska, że książę Napoleon został ogłoszony królem hiszpańskiem i że zeszle wszystkich jezuitów na wyspy kanaryjskie". Czy to kaczka dziennikarska?

Hr. Walewski, były minister, zmarł. Aleksander-Florian Józef Walewski-Colonna urodził się w r. 1810 w Walewicach; był on synem pięknej hrabiny Walewskiej i Napoleona I. Ojciec pozostawił mu w spadku zupełne do siebie podobieństwo. Będąc człowiekiem światowym, z gustem wytwornym i artystycznym, tak samo jak p. de Morny, nie miał on wytrwałości egoistycznej tego ostatniego; był to uczciwy człowiek, z dążnościami parlamentarnemi nacechowanemi liberalizmem umiarkowanym, i jeżeli nie był on w gruncie mężem postępu, te z drugiej strony nie był nigdy stronnikiem reakcji. Nie odznaczał się on nigdy zbytkiem miłości dla polaków. Zmarł on nie mając majątku i pozostawił dwóch synów, którzy są polakami jedynie z nazwiska. Starszy z tych synów, Aleksander, jest konsulem francuzkim w Janinie, młodszy zaś Karol jest urzędnikiem w ministerstwie spraw zagranicznych. Pogrzeb hr. Walewskiego odbędzie się kosztem skarbu państwa.

Ostatnie trzęsienie ziemi w Peru nie wywarło na naszych wychodźcach takiego wrażenia, jak wiadomość o zaniechaniu podróży cesarza austrjackiego do Galicji. Popakowali oni już byli swoje rzeczy w zamiarze udania się do tego kraju błogosławionego. Jakież rozczarowanie! Gdybyście mogli ich słyszeć! Co za wyrzekania! Niedawno krzyczeli oni: Niech żyje Austrja! Obecnie wydają oni okrzyki: Precz z Habsburgami! Śmierć Gołuchowskiemu! Prasa francuzka korzysta z tej sposobności dla dania polakom nauki, i powiada im, że stawiają oni zawsze na kartę wszystko lub nic, i że nie będą nigdy nic mieć. Też dzienniki porównywają hr. Gołuchowskiego i margr. Wielopolskiego, i dodają, że polacy sami sobie przypisać powinni winę swego położenia.

Gałęzowski i Kosiłowski wrocili ze swej wycieczki do Galicji, zkąd przywieźli mnóstwo guldenów, przeznaczających się jakoby na szkołę polską w Batignolles. *X.*

Paryż, 2 października. (*)

Sprawy hiszpańskie.—Pogrzeb Walewskiego. — Nowe dzieła.—Pojedynek.—Marsz. Niel.—Guizot.—Serwis.

Królowa Izabela przybyła do Pau ze świtą i została przyjęta z całem uszanowaniem należnem nieszczęściu. Wnuk Don Carlosa udał się nad granicę z swemi roszczeniami, lecz ma on mniej szans od księcia Montpensier. Może jeszcze i Hiszpanja i Włochy będą przeciwko Francji w razie wojny z Prusami.

Jutro ma się odbyć ~~podróż~~ pogrzeb hr. Walewskiego z taką samą ceremonją z jaką chowano księcia de Morny, i nie kosztem skarbu, ale kosztem cesarza.

Wyszła broszura domagająca się poprawienia prawa o bankructwie. Bankrut utraca tu prawa obywatelskie. Dzieło Trenope'a „Coup d'Etat" doczekało się wielu wydań.

O pojedynku Rocheforta z Barochem nie pisałem wam dla tego, że wszystkie szczegóły zamieszczone były w tutejszych dziennikach.

Marszałka Niela, za reorganizację armji, wynoszą do stanu szlacheckiego (chyba książęcego? *P. R.*).

Artykuł Guizota w *Revue des Deux Mondes* tem jest godny uwagi, że jawnie przeszedł on na stronę Napoleona. „Lepiej trzymać niż uciekać," powiadają francuzi.

Robota srebrnego serwisu za 3 miljony fr. dla sułtana została wstrzymana; sułtan chciał go ofiarować cesarzowi Napoleonowi, lecz ponieważ ten ostatni nie jedzie do Konstantynopola, podarunek ten okazał się zbytecznym. *H.*

(*) List ten wzięty jest z *Warsz. Dniew.*

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, 25 Września (7 Października).

Kalendarz

We czwartek, 26 września (8 października), — św. Brygidy wd.— Słońce wsch. o godz. 6 min. 13; zach. o godz. 5 min. 21.

W piątek, 27 września (9 października), —św. Djonizego bisk. męcz.—Słońce wsch. o godz. 6 min. 15; zach. o godz. 5 min. 19.

Stan pogody.

Dziś z rana + 1°2, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popoł
Barometr w milimetrach	608	603
Termometr Reaum	+ 2 0	+ 11 2
Stan nieba	pogodny	pogodny

Największe ciepło + 12°4, R. Najmniejsze ciepło + 1°8 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 4

Widowiska

TEATR WIELKI. — *Dziś*, we środę, komedja ze śpiewem w 1-m akcie, **Było to pod Wagram.** —Osoby: Champein inwalida— p. *Królikowski*; Vergeot inwalida—p. *Chęciński*; Izydor, siostrzeniec Champeina —p. *Sawicki*; Marja Evrard, chrzestna córka Vergeota—pani *Sawicka;* — komedja w 5 aktach, **Śluby panieńskie** czyli **Magnetyzm serca.**—Osoby: Radost — p. *Rychter*; Pani Dobrojska — pani *Borawska*; Aniela córka pani Dobrojskiej — pani *Modrzejewska*; Klara siostrzenica pani Dobrojskiej—pani *Palińska*; Gustaw synowiec Radosta— p. *Swieszewski*; Albin sąsiad Dobrojskiej — p. *Sawicki*; Jan służący — p. *Dąbrowski*. — *Jutro*, we czwartek, opera **Marta** czyli **Jarmark w Richmond**. — *Wczoraj*, we wtorek, dawano balet **Modniarki** czyli **Karnawał paryzki**, było osób 262.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim).— *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZOW I STAROŻYTNOŚCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

TEATR RAPPO (na rogu ulic Hrabiego Berga i Włodzimierskiej). — *Dziś* i *codziennie*, **Wielkie przedstawienie** towarzystwa artystów i artystek pod dyrekcją Fr. Rappo. —Zacznie się o godzinie 7 1/2.— *Wczoraj*, było osób 309.

W TIVOLI (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia trupy** pod dyrekcją p. Russanowskiego.— Początek o godzinie 7 1/2. — Cena wejścia kop. 10.

PRADO (zakład gastronomiczno-spacerowy za rogatkami Wolskiemi, dawniej Ohma). — *W każdą niedzielę i święto*, **Koncert.** —Początek o godzinie 4 1/2. — Cena wejścia kop. 15.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Bućkowski*, z gubernji Lubelskiej; rzeczywiści radcy stanu: książę *Oboleński*, z Brześcia; baron *Steinger*, z Petersburga; kamerjunkier dworu J. C. M. *von Bradke*, z Petersburga;—wyjechali: jenerał-major orszaku J. C. M. *Jankowski*, do Petersburga; jenerał-majorowie: baron *Rosen* i *Lachnicki*, do Wiednia; *Semeka*, do Płocka; *Füchner*, do Wilna; rzeczywiści radcowie stanu: *Wołkow*, do Petersburga; *Czerkasow*, do Moskwy; *Połowcow*, do Wiednia.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 566, wyjechało osób 639;— koleją żel. warsz.-petersb. przyjechało osób 158, wyjechało osób 904; — koleją żelazną warsz.-teresp. przyjechało osób 187, wyjechało osób 252; — statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób —;—w ogóle przyjechało osób 785, w tej liczbie z zagranicy 57 wyjechało osób 698, w tej liczbie za granicę 49.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 24 (6) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Lenc w Przyłuskach, Charlej w Sawicach, Szafrański w Płyćwi, Paczowska w Wiskitkach, Stempel bez oznaczenia miejsca, Burgnin w Suwałkach, Kisielnicka w Płocku, Sampoliński w Wymysłówku, Nowicka w Sakuli, Naczelnik Powiatu w Mińsku, — listów miejskich sztuk 5, wyjętych ze skrzynek pocztowych jako na koszt doręczone nie będą, — oraz 20 sztuk listów na koszt, dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

Dnia 24 (6) b. m. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 72, wyzdrowiało 50, umarło 9, pozostało 1756 (mężczyzn 823, kobiet 933), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 169, kobiet 177.

* W dniu 24 (6) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan*: płci męzkiej 25, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 8, płci żeńskiej 3; razem 46,— **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan*: 7,— *starozakonnych*: 4;— **zmarło:** *chrześcjan*: płci męzkiej 20, płci żeńskiej 15; *starozakonnych*: płci męzkiej 15, płci żeńskiej 15, razem 65.

Ceny targowe.

dnia 24 Września (6 Października) 1868 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do (ruble sr. i kopiejki)			
Pszenica	11	52	6	—	7	20
Żyto	3	88	5	30	5	55
Jęczmień	—	—	—	—	—	—
Owies	5	4	3	—	3	15
Groch polny	10	8	5	10	5	30
Kartofle	2	16	1	5	1	35

Pud siana od kop. 37 1/2 — 40 Pud słomy od kop. 24 — 25.

Dowozy: Pszenicy 457; Żyta 514; Jęczmienia —; Owsa 343 czetwerti.

Wiadro okowity od rs. 4 kop. 2 1/2 do rs. 4 kop. 6.
Garniec „ od rs. 1 kop. 34 do rs. 1 kop. 35.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 25 Września (7 Października) 1868 r.

MONETY.	Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne	—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem	—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—		
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1éj za rs. 100	85	60	85	17
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	80	50	80	17
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	67	92	67	60
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs.	—		—	..
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100		—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100	81	75	83	25
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	100	33
„ Sierpniowe za rs. 100		—	100	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	136	50	—	—
„ „ „ 1866 „ 100	133	50	—	—
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100	65	—	64	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drgi Zel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100	—	—	92	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol	—		90	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

Miejsce	Suma	Termin	Żądano Rs.	K.	Płacono Rs.	K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	107	55	107	32 1/2
„	„ „	k. t.	107	32 1/2	107	10
Wrocław	„	2 m.			—	
Gdańsk	„	2 m.	—	—		—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	7	36	—	
Paryż	300 Frank.	2 m.	7	75		
Wiedeń	150 Zł. W. A	2 m.	94	50	94	20
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	—	—	—	
„	„ „	k. t.		—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—		—	—
„	„ „ „	k. t.				

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych . . . . . . rs. 1 k. 16 2/3.
* „ „ od Listów Likwidacyinych — rs. 1 k. 41 1/9.

KURSA TELEGRAFICZNE.

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

Petersburg, dnia 24 Września (6 Października) 1868 r.

	za rrs
Weksle na Londyn 3 mies.	32 7/8 33
„ Hamburg „	29 7/8
„ Amsterdam „	161 3/4
„ Paryż	345 1/4
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	—
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	—
7-ma „ Rothschilda	—
1-za „ Premjowa z r. 1864	135
2-ga „ „ z r. 1866	123 3/4
5% Bilety Bankowe	86 1/4
Akcje w-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	121
Obligacje „ „ „ „	85 1/2
Akcje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej	93 3/4
6% Metaliki	—
4% „ Kupon z Lutego	—
„ „ z Sierpnia	—
Imperjały	—
Dyskonto	6%

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 24 Września (6 Października) 1868 roku.

Z BERLINA	żądają	płac.
5-ta Pożyczka Rosyjska		70
Obligacje Skarbowe 4%		67 1/8
Listy Zastawne 4%		67
Bilety Banku Rosyjskiego		83 5/8
Weksle na Warszawę		83 3/8
„ Peterburg 3 tygodn.		82 3/4
„ „ 3 miesięczny		91 3/4
„ Londyn 3 „		6 24
„ Paryż 2 „		80 11/12
„ Hamburg 2 „		150 1/4
„ Wiedeń 2 „		87 1/8
Akcje Rosyjskie		83 3/4
Kolej Terespolska		80 1/4
dto Warszawsko-Wiedeńska		58 5/8
Listy Likwidacyjne		56 1/4
Nowa pożyczka premjowa 1-em		117 1/8
„ „ „ 2-em		114 3/4
dto na targu „		57 1/4
dto „ dostawę		57 3/8

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 6220. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й статьи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителей Маріампольскаго Уѣзда, а именно: изъ города Пильвишекъ; 1. Михаила Жемайтыса; 2 Екеля Шмуйла Годштейна; 3. Давида Екеля Хоятовича; 4. Овсея Раузука; 5. Абрама Годштейна; 6. Бинка Рубиновича; 7. Абка Іоселайтыса; 8. Мовшу-Лейбу Рохцита; 9. Рувеля Рубинштейна; 10. Нохмана Пейка; 11. Хаима Квинта; 12. Кушеля Гевалговскаго; 13. Кумеля Рубинштейна; 14. Шепшеля Лейзера Гисильсона и изъ города Сапежишки: 15. Лейзора-Вольфа Файнберга и 16. Берка Беренштейна, чтобы они въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 г. о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 19 дня 1868 года.
Совѣтник, Янишевскій.

N. D. 6252. *Управленіе Акцизными Сборами Сувалкской Губерніи.*

Сувалкское Губернское Акцизное Управленіе, симъ доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что бывшій Надсмотрщикъ VII Участка сего Управленія, дворянинъ Эдуардъ Загржевскій, при увольненіи его отъ этой должности, непредставилъ выданнаго ему Акцизнымъ Управленіемъ открытаго свидѣтельства, отъ 12 (24) Октября 1866 г. за N. 818, на право свободнаго входа его въ заводы и заведенія для выдѣлки и продажи питей, отзываясь, что свидѣтельство это имъ, будтобы сожжено. По чему оное слѣдуетъ считать недѣйствительнымъ и, если бы таковое у кого либо оказалось, подлежитъ въ тоже время отобранію, на законномъ основаніи, какъ фальшивый документъ, и должно быть доставлено въ сіе Управленіе, для уничтоженія.

Г. Сувалки, 21 Сентября 1868 года.
Управляющій, (......).

N. D. 6158. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Ducha.*

Ponieważ ogłoszona na dzień dzisiejszy licytacja, na sprzedaż 1000 sztuk starodrzewa, w lasach dóbr Mienia z powodu świąt wyznania mojżeszowego nie przyszła do skutku, Rada opiekuńcza termin odbycia takowej odłożyła na d. 3 (15) Października b. r. o czem publiczność interesowaną zawiadamia.

Warszawa d. 18 (30) Września 1868 r.
Prezydujący,
Rzeczywisty Radca Stanu, Wieczorkowski.
Nadzorca Szpitala, Michalski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 4028. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Józefy Marji de Klopman, co do rsr. 1,800, w Dziale IV pod N. 26*a*. wykazu dóbr Siemkowice z Okręgu Radomskiego hypotekowanych
2. Alfonsa Rokossowskiego i Sabiny Hawicz, co do współwłasności dóbr Nowawieś część I z Okręgu Pyzdrskiego.
3. Stefana Szarzyńskiego, właściciela dóbr Obory z Okręgu Pyzdrskiego i wierzyciela sumy rsr 7,500, w Dziale IV pod Nr. 21 wykazu dóbr Tykadłów z Okręgu Kaliskiego, z procentem ubezpieczonej.
4. Emmy Wzdulskiej, co do sumy rsr. 3,000, pod Nr. 41, w Dziale IV wykazu dóbr Działoszyn z Okręgu Wieluńskiego zabezpieczonej.
5. Arona Horwitz, co do rsr. 900, pod N. 16 Działu IV wykazu dóbr Cienin Kościelny z Okręgu Pyzdrskiego, przez zastrzeżenie ubezpieczonych

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin na dzień 2 (14) Stycznia 1869 r. przed sobą w Kaliszu wyznaczam.

Kalisz d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1868 r.
Zenon Łopuski.

N. D. 6262 *Pisarz Sądu Pokoju w Szadku.*

Po śmierci, współwłaścicieli nieruchomości w Zduńskiej woli: a) Macieja Kolińskiego Nr. 75 i 77 pomiaru; b) Franciszka Zieleniewskiego Nr. 221 pomiaru; otworzyły się spadki. do regulacji których, termin na dzień 4 (16) Kwietnia 1869 r. przedemną pod prekluzją wyznaczam.

J. Otocki.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 6241. *Bank Polski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na dostawę węgla kamiennego mniej więcej 2,000 korcy Warszawskich na potrzeby biór Banku w ciągu roku 1868/9 odbędzie się w dniu 7 (19) Października r. b. o godzinie 11 z rana w sali posiedzeń Banku Polskiego powtórna licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje od ceny kop. 70 za korzec węgla z dostawą oznaczonej. Każdy przeto chęć licytowania mający, obowiązany jest złożyć vadium rsr. 350 w gotowiźnie lub papierach publicznych krajowych. Waruki do licytacji przejrzane być mogą codziennie w godzinach biórowych, wyjąwszy świąt, w kancelarji Banku Polskiego.

Deklaracje opieczętowane, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego bez skrobań i przekreśleń, adresowane być mają: do własnych rąk J. W. Prezesa Banku Polskiego.

Deklaracje takowe, przy których dołączony być winien kwit Kasy Banku na złożone vadjum w kwocie rsr. 350, przyjmowane będą do dnia tegoż r. b. do godziny 11 z rana, później złożone przyjętemi nie będą.

Do licytacji przypuszczeni będą tylko handlujący węglem i posiadający składy takowego i w tym celu obowiązani są złożyć przy deklaracji stosowny dowód.

Warszawa dnia 18 (30) Września 1868 r.
Vice-Prezes,
Rzeczywisty Radca Stanu, Roguski.
Naczelnik Kancelarji, J. Makulec.

Wzór do deklaracji.

W skutku ogłoszenia Banku Polskiego z dnia 18 (30) Września r b. składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy dla Banku w ciągu roku jednego od daty podpisania warunków licytacyjnych węgla kamiennego około 2,000 korcy Warszawskich po cenie za jeden korzec Warszawski z dostawą kopiejek (wypisać literami cenę) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym.

Kwit Kasy Banku na złożone vadium w ilości rsr. 350, wyraźnie rubli srebrem trzysta pięćdziesiąt dołączam, po które gdybym się przy licytacji nie utrzymał, sam się zgłoszę.

Stałe moje zamieszkanie jest w przy ulicy pod Nr.

Pisałem w dnia
(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

N. D. 6238 *Zarząd Warszawskiego Oddziału Telegrafów.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniach 7 (19) i 10 (22) Października r. b. o godzinie 12 rano, będzie odbywać się licytacja publiczna na sprzedaż wyszłych z użycia starych narzędzi, drutu i innych efektów telegraficznych oszacowanych na rsr. 179 kop. 97.

Wykaz rzeczonych przedmiotów jak również i rzeczy same można przejrzeć codziennie od godziny 9 rano do 1 po południu, w Zarządzie przy ulicy Królewskiej pod Nr. 1065*b*.

Przytem zastrzega się, że ten za kim przy licytacji już najwyżej dającemu, cena się utrzyma, to obowiązany będzie natychmiast wnieść 10% od sumy zalicytowanej.

Warszawa d. 23 Wrześ. (5 Paździer.) 1868 r.
Naczelnik Zarządu Warszawskiego Oddziału Telegrafów, F. Oern.

N. D. 6250. *Dyrekcja Dróg Żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że od dnia 28 Września (10 Października) do 3 (15) Października r. b. włącznie przyjmowane będą w biurze Naczelnika Kancelarji Dyrekcji każdodziennie, z wyjątkiem dni świątecznych, od godziny 9 z rana do 3 po południu opieczętowane deklaracje, na papierze stemplowym ceny kop, 15, o dostawy dla dróg żelaznych Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej w ciągu roku 1869 różnych materjałów, mianowicie:

a) materjałów piśmiennych i rysunkowych,
b) materjałów włóknistych,
c) różnych narzędzi i sprzętów,
d) druków,
e) umundurowania zimowego i letniego, oraz kożuchów i czapek.

Szczegółowe warunki co do powyższych dostaw jako też wykazy potrzebnych materjałów z oznaczeniem wysokości wymaganego vadium i kaucji, w biurze Naczelnika Kancelarji przejrzane być mogą w godzinach powyżej oznaczonych.

Dyrekcja zastrzega sobie wybór między deklaracjami, bez względu na cenę najniższą.

Warszawa d. 5 Października 1868 r.

N. D. 6076. *Райгродское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи предписанія Ломжинскаго Губернскаго Правленія отъ 22 Августа с. г. за N. 3048 въ числѣ 16 (28) Октября с. г. будутъ производиться четвертіе торги на продажу лѣса съ лѣсосѣкъ Пржитульскихъ лѣсовъ оцѣненныхъ: Лѣсосѣки N. 9 въ участкѣ Жебры въ 755 руб. $97\frac{1}{2}$ коп.; лѣсосѣка N. 9 въ участкѣ Пржитулы въ 174 руб. $63\frac{1}{2}$ к. съ соблюденіемъ слѣдующихъ условій: торги начнутся отъ вышесказанныхъ суммъ. Всякій желающій принять участіе въ сихъ торгахъ, долженъ представить залогъ $\frac{1}{10}$ части суммы на означенной для каждаго отдѣльно лѣсосѣка, рубка и вывозка лѣса дозволена будетъ покупателямъ въ обоихъ лѣсосѣкахъ по 19 (31) Марта 1869 г. отступившимъ отъ торговъ залоги, будутъ возвращены за кѣмъ же торги останутся тотъ долженъ представленный залогъ увеличить до $\frac{1}{10}$ части возвышенной на торгахъ суммы, а равно уплатить половину тойже окончательной цѣны

Прочія условія можно узнать въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ дер. Рудѣ

дер. Руда, Сертября 10 дня 1868 года.
Старшій Надлѣсничій, (......).

N. D 5909. *Sekwestrator Powiatu Kolskiego.*

Z mocy decyzji Zarządu Powiatowego Kolskiego z dnia 30 Czerwca r. b. Nr. 8276 oparte na prawomocnych wyrokach Sądu Kryminalnego Warszawskiego i Sądu Apelacyjnego, oraz rozporządzeniu J O. Księcia Naczelnika Kaliskiej Gubernji, podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 8 (20) Października r. b. o godzinie 12 w południe w Kancelarji Magistratu miasta Kłodawy, odbywać się będzie przedemną w obecności Pomocnika Naczelnika Powiatu Kolskiego, głośna in plus licytacja sprzedaży zajętej na rzecz kosztów sądowych nieruchomości w temże mieście Kłodawie przy ulicy Toruńskiej pod Nr. 96 położonej, własnością mieszczanina Teodora Kublickiego będącej, mianowicie:

Dom drewniany pod gontem oraz znajdujące się przy nim budowle gospodarskie: stodoła drewniana pod słomą, owczarnia drewniana pod słomą i chlewy z oborami drewniane pod słomą, wszystkie z placem na którym stoją.

Licytacja rozpocznie się od rs. 300, jako szacunku przez biegłych ustanowionego, a przystępujący do takowej złoży na vadium rs. 75, przybicie zaś otrzymujący doliczy do złożonego vadium resztę zalicytowanej sumy, pod skutkami utraty vadium i odbyciu powtórnej na koszt i risico jego licytacji.

O bliższych warunkach w każdym czasie w Magistracie miasta Kłodawy i w mieście Kole u podpisanego Sekwestratora dowiedzieć się można, chcącym zaś obejrzeć powyższą nieruchomość wskaże takową ustanowiony nad nią Dozorca Skarbowy Burmistrz miasta Kłodawy Kalinowski.

Koło dnia 6 (18) Września 1868 roku.
Radziński.

N. D. 6230. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie SS-rów Marcina Ciechanowskiego, b. Pisarza aktowego, jako to: Klotyldy Ciechanowskiej panny doletniej, panny byłego zgromadzenia Felicjanek, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 716; Wandy z Ciechanowskich Aleksandra Żelechowskiego, urzędnika Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych żony, w asystencji męża czyniącej, czyli obojga małżonków Żelechowskich, w Warszawie pod Nr. 233; Emmy z Ciechanowskich, Aleksandra Pstrokońskiego jeometry żony, w asystencji męża, czyli obojga małżonków Pstrokońskich, we wsi Kamienna, Okręgu Szydłowskim, powiecie Opoczyńskim; Walerji z Ciechanowskich Pstrokońskiej, po Adamie Pstrokońskim, byłym wojskowym pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 716; Bronisława Ciechanowskiego urzędnika Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, w Warszawie pod Nr. 484; Mieczysława Ciechanowskiego urzędnika górnictwa, we wsi Dąbrowie Górniczej Okręgu Olkuskim gubernji Radomskiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 519 przy ulicy Podwal zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy: a) dla Klotyldy Ciechanowskiej rsr. 1,088 kop. $85\frac{4}{7}$ b) Emmy z Ciechanowskich Aleksandra Pstrokońskiego żony, rs. 1,013 kop. $31\frac{4}{7}$; c) Wandy z Ciechanowskich Aleksandra Żelechowskiego żony, rsr. 1,027 kop. $47\frac{4}{7}$; d) Walerji z Ciechanowskich Pstrokońskiej wdowy, rsr. 1,594 kop. $89\frac{4}{7}$ e) Bronisława Ciechanowskiego rs. 1,462 kop. $5\frac{4}{7}$; f) Mieczysława Ciechanowskiego, rsr. 1,392 kop. $84\frac{4}{7}$, czyli w ogóle rsr. 7,579 kop. $38\frac{3}{7}$, z procentem 5%, od dnia 12 (24) Czerwca 1866 roku i kosztów od Aleksandra Boskiego obywatela, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1567 przy ulicy Widok położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Walentego Supryniewicza, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w d. 29 Grudnia 1866 (10 Stycznia) 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Widok, pod N-rem 1567, w gminie Magistratu miasta Warszawy; w cyrkule policyjnym X, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, na gruncie czynszowym, z którego się opłaca czynszu rocznie rs. 2 kopiejek 85 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Aleksandra Boskiego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Nieruchomość ta, ma na długość frontu około łokci 60, albo arszynów 48, a na głębokość od frontu aż do tyłu około łokci 72 albo arszynów 58.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv murowana dwupiętrowa, dachówką kryta, 6 kominów murowanych mająca.
2. Oficyna masiv murowana dwupiętrowa, dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.
3. Oficyna dwupiętrowa dachówką kryta, 3 kominy murowane mająca.
4. Oficyna czyli korpus masiv murowany dwupiętrowy, dachówką kryty, 3 kominy murowane mający.
5. Dwa małe parkany murowane.
6. Śmietnik z bali.
7. Sztachetki z łat rzniętych.
8. Studnia żelazna z daszkiem i korbą takąż
9. Klomb sztachetkami ogrodzony, w którym jest młodych drzewek 13.
10. Podwórze kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej jest 29-ciu lokatorów, z imion, nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teofila Tomickiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, pod N-rem 519 przy ulicy Podwal, zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Edwarda Minkowieckiego, urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie, pod N-rem 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 6 (18) Stycznia 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 6 (18) Stycznia 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 22 Marca (3 Kwietnia) 1867 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Teofil Tomicki, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 19 (31) Stycznia 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 19 (31) Stycznia 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych do sprzedaży tej nieruchomości ułożonych, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym dnia 19 Kwietnia (1 Maja) 1867 r. termin do przygotowawczego tej nieruchomości przysądzenia, wyznaczył na dzień 5 (17) Maja 1867 roku, w którym to dniu pomieniona nieruchomość Teofilowi Tomickiemu Adwokatowi przygotowawczo za sumę rs. 10,000 przysądzoną została.

Następnie tenże Trybunał wyrokiem w tym-

że dniu zapadłym, termin do ostatecznego tej nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1867 r. Lecz gdy sukcesorowie Ciechanowskiego w należytości swej zostali spłaceni, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem zapadłym d. 16 (28) Lipca 1868 r. na domaganie się Heleny z Brzezińskich po Jozefie Dyzmańskim pozostałej wdowy w Warszawie w domu pod Nr. 497 lit. A. zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teofila Tomickiego Adwokata w Warszawie w domu pod Nr. 519 zamieszkałego obrane mającej, jako wierzycielki sumy rs. 21,000 z procentem przy wypłacie obliczyć się winnym, też Helenę Dyzmańską do dalszego popierania subhastacji pomienionej nieruchomości subrogował, a drugim wyrokiem d. 17 (29) Września 1868 r. zapadłym, powtórny termin do ostatecznego tejże nieruchomości przysądzenia wyznaczył na d. 30 Października (11 Listopada) 1868 r. w którym to dniu na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego w wydziale I, o godzinie 10 z rana dopiero rzeczona nieruchomość ostatecznie sprzedaną zostanie.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 24,700 kop. 20, jako $^2/_3$ części szacunku taksą przez biegłych sporządzoną wykrytego.

Warszawa d. 18 (30) Września 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 6245.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549*a*. zamieszkały, jako Obrońca Michała Mireckiego obywatela w dobrach Szczaki Okręgu Błońskim zamieszkałego, wiadomo czyni i ogłasza:

Że na skutek wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 1 (13) Czerwca 1867 r., 14 (26) Sierpnia 1868 r., i 27 Sierpnia (9 Września) t. r. zapadłych, sprzedane zostaną w drodze działów

DOBRA ZIEMSKIE

Szczaki, Wola Mroczkowa, Pracka Wólka część lit. *A*., tudzież nowo erygowany folwark Henryków w Okręgu Błońskim Powiecie Grójeckim Gubernji Warszawskiej, w parafji Tarczyn Gminie Komorniki położone, do spadku po Emilji z Michałowskich Mireckiej należące, a składające się z folwarków Szczaki i Henryków, oraz przyległych do nich lasów.

Dobra te po potrąceniu gruntów odpadłych na mocy Najwyższego ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., mają rozległości włók nowopolskich 48, morgów 12 prętów 218.

Zabudowania w tych dobrach są następujące:

I. W folwarku Szczaki:

1. Pałac masiv murowany.
2. Owczarnia z stodołą z drzewa.
3. Folwark masiv murowany.
4. Dom dla pachciarza z drzewa.
5. Holendernia murowana.
6. Stodoła z drzewa.
7. Maneż do młockarni.
8. Stodoła nowa z drzewa.
9. Stodoła o trzech klepiskach.
10. Stajnia i wozownia murowane.
11. Spichlerz z drzewa.
12. Kurniki z drzewa.
13. Młyn angielski z drzewa.
14. Maneż przy powyższym młynie z drzewa.
15. Lamus murowany.
16. Gorzelnia murowana.
17. Czworaki murowane.
18. Kuźnia murowana.
19. Obórka z drzewa
20. Karczma wraz z zajazdem.
21. Chlew przy karczmie.
22. Dwojak z drzewa.

II. W folwarku Henryków.

1. Owczarnia murowana.
2. Stodoła murowana.
3. Stodoła z bali drewnianych.

Współwłaścicielami tych dóbr są:

1. Józef Piotr Korneljusz trzech imion.
2. Konstancja-Zofja-Julja trzech imion.
3. Józef-Apolonjusz-Alexander 3-ch imion rodzeństwo Mireccy, jako Sukcesorowie Emilji z Michałowskich Mireckiej, których opiekunem głównym jest ojciec Michał Mirecki, przydanym Robert Ostrowski, właściciel dóbr Czajki, w tychże w Powiecie Pułtuskim zamieszkały, zaś szczególnym do działów Antoni Nowakowski, b Naczelnik administracji dochodów tabacznych w Warszawie pod Nr. 343 zamieszkały, a Michałowi Mireckiemu służą prawa z art. 232 K. C. F.

Szczegółowy opis tych dóbr znajduje się w taxie przez biegłych, Henryka Thugut, Felixa Makowskiego i Apolinarego Sadowskiego sporządzonej, która jako też zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzane być mogą tak u podpisanego Patrona, jako też w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży na dzień 4 (16) Września, 1868 r. termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 18 (30) Października t. r. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego w Wydziale II, przed W. Asesorem Adamem Bonieckim delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 91,125 kop. 40, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 11 (23) Września 1868 r.
Kajetan Wałowski Patron.

N. D. 6246.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkały, jako Obrońca Agnieszki z Szutkowskich i Florjana małżonków Godlewskich, wiadomo czyni i ogłasza:

Że na skutek wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 2 (14) Maja, 21 Czerwca (3 Lipca) r. b. z powództwa wyżej wyrażonych małżonków Godlewskich, przeciwko Szymonowi Szutkowskiemu, Marcinowi Szutkowskiemu i sukcesorów Ksawerego Szutkowskiego zapadłych, sprzedaną zostanie przez publiczną licytację w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 2513,

w Warszawie przy ulicy Kaczej, na gruncie emfiteutycznym położona, do spadku po Józefie Szutkowskim, Józefie 1-o ślubu Szutkowskiej, powtórnego Jastrzębskiej i Annie Godlewskiej córce i spadkobierczyni Marjanny-Rozalji Godlewskiej należąca, a składają ca się:

1. Z domu frontowego z drzewa pobudowanego.
2. Stajenki z drzewa.
3. Stajni i wozowni z drzewa.
4. Studni z kołowrotem i kubłem.
5. Komórek drewnianych.
6. Kloaki z desek.
7. Komórek drewnianych.
8. Komórki drewnianej.
9. Placu pod budowlami i podwórkiem łokci kw. 2,500.
10. Powierzchni ogrodu łokci kw. 5,275.
11. Parkanów z galarowizny, i
12. Altany w ogrodzie.

Szczegółowy opis znajduje się w taksie przez biegłych Henryka Muklanowicza, Wiktora Janczewskiego i Antoniego Magnuskiego sporządzonej, a w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie na dniu 3 (15) Czerwca 1868 r. złożonej, która, oraz zbiór objaśnień i warunków sprzedaży tamże przejrzaną być może.

Współwłaścicielami powyższej nieruchomości są:

1. Agnieszka z Szutkowskich Florjana Godlewskiego propinatora żona, w Kamionku powiecie Warszawskim wraz z mężem zamieszkała.
2. Mąż powyższej Florjan Godlewski przez głowę swej córki Anny Godlewskiej, spadkobierczyni Marjanny Rozalji Godlewskiej.
3. Dzieci po Xawerym Szutkowskim, jako to: Emilja, Marjanna, Justyna, Anna i Franciszka rodzeństwo Szutkowscy, których naturalną opiekunką jest matka Julja z Zimmerów Szutkowska, po Xawerym Szutkowskim pozostała wdowa, w Warszawie pod Nr. 2513 zamieszkała.
4. Szymon Szutkowski, i
5. Marcin Szutkowski, obywatele w Warszawie pod Nr. 2513 zamieszkali.

Po odbyciu na dniu 7 (19) Sierpnia 1868 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży powyższej nieruchomości, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 20 Września (2 Października) r. b. godzinę 10 z rana, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 urzędującego, w wydziale II, przed W. Sadkowskim, Asesorem delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs 2,792 kop. 65, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 12 (24) Sierpnia 1868 r.
Kajetan Wałowski, Patron.

Po odbyciu w powyższym terminie drugiej publikacji, zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, termin do stanowczej licytacji oznaczonym został na d. 4 (16) Października r. b. godzinę 5 po południu, który to termin odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującego w wydziale II przed W. Józefem Sadkowskim, Asesorem delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 2792 kop. 65, jako szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 21 Wrześ. (3 Paźd.) 1868 r.
Kajetan Wałowski, Patron.

N. D. 6261. *Rejent Kancelarji w Szadku*

Nieruchomości pod Nr. 110 i 137 przy ulicy Dólnej, w mieście Szadku powiecie Sieradzkim leżące, składające się z domów 2, zabudowań, placów, ogrodu owocowego i łąki, do spadku po Konstatym Rozwadowskim, należące. Na mocy uchwały Rady Familijnej w Sądzie Pokoju w Szadku d. 16 (28) Lipca r. b. sporządzonej, decyzją Trybunału Cywilnego w Kaliszu z d. 29 Lipca (10 Sierpnia) r. b. zatwierdzonej, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w drodze działów: na żądanie Maxymy z Wróblewskich Rozwadowskiej wdowy, w Szadku zamieszkałej, matki i głównej opiekunki nieletnich: Władysława, Heleny i Zofji Rozwadowskich, i na żądanie Michała Kozarskiego właściciela dóbr, w dobrach Prusinowice zamieszkałego tymże nieletnim przydanego opiekuna. Termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia na d 8 (20) Listopada r. b. godzinę 10 z rana, a do stanowczego przysądzenia na d. 2 (14) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana, tu w Kancelarji mojej Rejenta w Szadku jest wyznaczony.

Licytacja zacznie się od rs. 1,050 wartości taksą wynalezionej.

Warunki w mej Kancelarji przejrzane być mogą.

Szadek d. 9 (21) Września 1868 r.
Józef Sikorski.

N. D. 6247. Сентября 30 (Октября 12) дня, въ 10 часовъ утра, махоневые и ясеновые мебели, часы, зеркало, на рынкѣ подъ Львомъ въ Варшавѣ, будутъ проданы съ публичнаго торга.

Поплавскій, Судебный Приставъ.

* * *

W dniu 30 Września (12 Października) r. b. o godzinie 10 rano, meble machoniowe i jesionowe, zegar, lustro na targu pod Lwem w Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Popławski Komornik.

N. D. 6268. Wiadomo czyni, iż prawnie zajęte ruchomości jako to: bufet i kredens jesionowe w Pradze pod Warszawą na targu Wołowym w d. 27 Września (9 Października) r. b. o godzinie 11 z rana przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Alexander *Gawryłów* Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. *5703*. *Плоцкій Исправительный Судъ.*

Призываетъ Антона Петровскаго въ дер. Міодусы, Плоцкомъ уѣздѣ проживающаго, нынѣ съ мѣста проживанія неизвѣстнаго, дабы въ теченіи однаго мѣсяца отъ объявленія явился въ здѣшнемъ Судѣ для выслушанія приговора, въ противномъ ибо случаѣ по законамъ поступлено будетъ.

Г. Плоцкъ, 21 Августа (2 Сент.) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Новодворскій.

* * *

Wzywa Antoniego Piotrowskiego, we wsi Miodusach, Powiecie Płockim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu miesiąca od ogłoszenia stawił się w tutejszym Sądzie dla wysłuchania wyroku, w przeciwnym razie podług prawa postąpionem będzie.

Płock, d. 21 Sierp. (2 Września) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Nowodworski.

N. D. 5593. *Судъ Простой Полиціи города Варшавы II. Отдѣленія.*

Симъ объявляетъ, что 3 (15) Іюля с. г. отобрано посредствомъ Полиціи отъ подозрительнаго лица двѣ простыни, которыя находятся въ сохраненіи здѣшняго Суда. Потому приглашаетъ владѣльца оныхъ, дабы въ теченіи 30 дней явился въ здѣшній Судъ съ доказательствами, ибо въ противномъ случаѣ поступлено будетъ по закону.

Варшава, 20 Августа (1 Сентября) 1868 г.
Подсудокъ, Ресторфъ.

* * *

W dniu 3 (15) Lipca r. b. odebrano za pośrednictwem Policji od podejrzanej osoby dwa prześcieradła, które znajdują się w depozycie tutejszego Sądu. Wzywa przeto właściciela tychże, iżby w ciągu dni 30 zgłosił się do tutejszego Sądu z dowodami własności, gdyż w razie przeciwnym, podług prawa postąpionem będzie.

Warszawa d. 20 Sierp. (1 Wrześ.) 1868 r.
Podsędek, A. Restorf.

D. N. *5595*. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Вызываетъ симъ Осипа Билицкаго, Прусскаго подданнаго, пребывающаго въ здѣшнемъ краѣ за паспортомъ неизвѣстнаго по настоящему мѣсту его жительства, явиться въ срокъ 30-дневный со дня сего объявленія въ здѣшній Судъ, ибо въ противномъ случаѣ будетъ съ нимъ поступлено по закону.

Варшава, 22 Августа (3 Сентября) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa Józefa Bilickiego, poddanego pruskiego, przebywającego w kraju tutejszym za paszportem, lecz niewiadomego z miejsca obecnego swego zamieszkania, aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego ogłoszenia, stawił się w Sądzie tutejszym pod skutkami prawa.

Warszawa d. 22 Sierp. (3 Wrześ.) 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. *5702*. *Судъ Исправительной Полиціи въ г. Кальваріи.*

Вызывъ Франца Томкевича съ фольварка Рашковщизна, гмины Кудраны, Сейнскаго уѣзда, дабы въ продолженіи 20 дней въ здѣшній Исправительный Судъ являлся для объявленія ему приговора сего Суда состоявшагося отъ 20 Февраля (3 Марта) с. г. ибо въ противномъ случаѣ послѣдуетъ распоряженіе по закону.

Г. Кальварія, 16 (28) Августа 1868 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судья.
Бржоска.

* * *

Zapozywa Franciszka Tomkiewicza w folwarku Raszkowszczyzna, gminy Kudrany, Powiatu Sejneńskiego, aby do ogłoszenia wyroku Sądu tutejszego z dnia 20 Lutego (3 Marca) r. b. w ciągu dni 20 w Sądzie Poprawczym tutejszym stawił się, gdyż po upływie tego dnia zaocznie postąpionem będzie.

Kalwarja dnia 16 (28) Sierpnia 1868 r.
w z. Sędzia Prezydujący, Brzoska.

N. D. 5577. *Судъ Исправительной Полиціи въ Бѣлѣ.*

Симъ увѣдомляетъ, что Осипъ Лукашукъ, житель деревни Липница, Сѣдлецкой губерніи, за нарушеніе врачебныхъ уставъ, приговоромъ Уголовнаго Суда въ Люблинѣ, наказанъ денежномъ штрафомъ въ количествѣ 10 руб. е. или 13 дневнымъ арестомъ.

Г. Бѣла, 17 (29) Августа 1868 года.
Предсѣдательствующій Судья,
Валешынскій.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że Osip Łukaszuk włościanin wsi Lipnica w Siedleckiej Gubernji, wyrokiem prawomocnym Sądu Kryminalnego w Lublinie z dnia 15 (27) Kwietnia r. b. za niedozwolone i błędne leczenie skazany został na karę pieniężną rs. 10, lub na osadzenie w wieży przez dni 13.

Biela, dnia 17 (29) Sierpnia 1868 roku.
Sędzia Prezydujący, Waleszyński.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W Drukarni Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

N. D. 5925 *Rząd Gubernjalny Siedlecki.*

Podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że podług zasad wskazanych wydanemi dnia 16 (28) Maja 1833 i 3 (15) Września 1840 roku, przepisami o licytacjach odbędzie się w dniu 7 (19) Października roku bieżącego w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośne licytowanie na dostawę w ciągu lat trzech zaczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1869 do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w gubernji Siedleckiej, od cen:

Za sążeń półkubiczny drzewa rs. 2 kop. 65.

Za funt świec łojowych kop. 17.

Za funt oleju kop. 17½.

Za pud słomy kop. 16½.

Mający chęć podjęcia się tej entreprysy, winien w dniu do licytacji wyznaczonym złożyć, lub nadesłać na ręce Gubernatora Siedleckiego deklaracje opieczętowaną napisaną podług domieszczonego niżej wzoru z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen, za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączony kwit Banku lub kasy skarbowej na zdeponowane vadium rs. 3,000 a to w gotowiźnie, listach zastawnych, listach likwidacyjnych, lub obligach skarbowych.

Vadium to może być także złożone:

a) w biletach i papierach kredytowych, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, i

b) w akcjach i obligacjach dróg żelaznych, zagwarantowanych przez Rząd, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, a w tej liczbie będą przyjęte: akcje dróg Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej, w stosunku 60 procentu, a w Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łodzkiej, w stosunku opłaconych i odnotowanych na tych akcjach wniosków, obligacje zaś podług kursu Giełdy Warszawskiej.

Termin ostateczny do składania deklaracji oznacza się do godziny 12 z południa, tego dnia w którym odbytą będzie licytacja.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracji odbędzie się pomiędzy konkurentami, którzy deklaracje złożyli, licytowanie głośne in minus, od cen najkorzystniej dla skarbu zadeklarowanych, i dla tego składający deklarację winien bądź osobiście, bądź przez plenipotenta, urzędownie umocowanego stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym i przed rozpoczęciem takowej powinni podpisać warunki licytacyjne, na dowód odczytania onych.

Nieskładający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej nie będzie przypuszczonym do licytacji głośnej.

Deklaracje podane, lub nadesłane po terminie, lub niepodług wzoru, lub z odstąpieniem od art. 17 przepisów z d. 16 (28) Maja 1833 r. lub skrobane, przekreślane, pisane liczbami, bez wyrażenia literami, albo obejmujące zastrzeżenia przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium, nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

W końcu uwiadamia się, że utrzymujący się przy entrepryzie, obowiązany jest zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożyć na kaucje rs. 6,000 licząc w to stawione vadium, i że warunki licytacyjne, w każdym czasie, wyjąwszy święta, od godziny 9 rano do 3 po południu, mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernjalnego Siedleckiego w wydziale wojskowym.

Wzór do deklaracji.

Wskutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernjalny Siedlecki ogłoszenia z d. 8 Paździe. r. b. N. 7307, składam niniejszą deklarację iż podejmuję się na przeciąg lat trzech od dnia 1 (13) Stycznia 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. dostawy drzewa opałowego, swiec, oleju i słomy, dla wojsk, osób, biur i zakładów wojskowych w gubernji Siedleckiej, po cenach następujących:

Za półkubiczny sążeń drzewa po rs. . . . kop. . . . wyraźnie . . .

Za funt swiec łojowych, kop. . . . . wyraźnie . . .

Za funt oleju kop. . . . . wyraźnie. . . .

Za pud 40 funtowy słomy żytniej kop. . . . wyraźnie. . . .

Poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych, których treść dobrze mi jest wiadomą.

Kwit Kasy za złożone vadium w sumie rs. 3,000 wyraźnie rubli srebrem trzy tysiące załączam, kwit takowy wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest: (wypisać czytelnie miasto, ulicę, numer domu, datę, imię nazwisko).

Siedlec d. 8 Września 1868 r.

Radca Leśkiewicz.

N. D. 6121. *Rząd Gubernjalny Kaliski.*

Podaje niniejszem do wiadomości powszechnej, że podług zasad wskazanych wydanemi 16 (28) Maja 1833 i 3 (15) Września 1840 roku przepisami o licytacjach, odbędzie się w d. 17 (29) Października r. b. w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego licytycja in minus przez opieczętowane deklaracje, a następnie głośne licytowanie na dostawę w ciągu lat trzech, zaczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1869 do tegoż dnia i miesiąca 1872 roku drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w Gubernji Kaliskiej, od cen:

Za sążeń półkubiczny drzewa rs. 4.

Za funt świec łojowych kop. 19.

Za funt oleju kop. 15.

Za pud słomy kop. 25.

Mający chęć podjęcia się tej entrepryzy, winien w dniu do licytacji wyznaczonym złożyć lub nadesłać na ręce Gubernatora Kaliskiego, deklarację opieczętowaną napisaną podług domieszczonego niżej wzoru z wyrażeniem w takowej liczbami i literami cen za jakie podejmuje się dostarczać wojsku artykuły.

Do deklaracji tej ma być dołączony kwit Banku lub Kasy Skarbowej na zdeponowane vadium rs. 6,500, a to w gotowiźnie, listach zastawnych, listach likwidacyjnych, lub obligach skarbowych.

Vadium to może być także złożone:

a) W biletach i papierach kredytowych, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, i

b) W akcjach i obligacjach dróg żelaznych zagwarantowanych przez Rząd, licząc po kursie przez Ministerstwo Finansów oznaczonym, a w tej liczbie będą przyjęte: akcje dróg Warszawsko-Wiedeńskiej i Warszawsko-Bydgoskiej w stosunku 60 procentu, a Warszawsko-Terespolskiej i Fabryczno-Łodzkiej w stosunku opłaconych i odnotowanych na tych akcjach wniosków. Obligacje zaś podług kursu giełdy Warszawskiej.

Termin ostateczny do składania deklaracji oznacza się do godziny 12-ej z południa tego dnia, w którym odbytą będzie licytacja.

Po rozpieczętowaniu złożonych w terminie licytacyjnym deklaracji, odbędzie się pomiędzy konkurentami którzy deklaracje złożyli, licytowanie głośne in minus, od cen najkorzystniej dla Skarbu zadeklarowanych, i dla tego składający deklaracje winien bądź osobiście bądź przez plenipotenta urzędownie umocowanego, stawić się do licytacji w czasie wyżej oznaczonym i przed rozpoczęciem takowej, powinien podpisać warunki licytacyjne, na dowód odczytania onych. Nieskładający w terminie właściwym deklaracji piśmiennej, nie będzie przypuszczonym do licytacji głośnej.

Deklaracje podane lub nadesłane po terminie lub nie podług wzoru, lub z odstąpieniem od art. 17 przepisów z dnia 16 (28) Maja 1833 roku lub skrobane, przekreślane, pisane liczbami, bez wyrażenia literami, albo obejmujące zastrzeżenia przeciwne warunkom licytacyjnym, wreszcie złożone bez dołączenia kwitu na zdeponowane vadium, nie będą przyjęte i za nieważne uznane zostaną.

W końcu uwiadamia się, że utrzymujący się przy entrepryzie, obowiązany jest zaraz po zatwierdzeniu licytacji złożyć na kaucje rub. sr. 13,000 licząc w to stawione vadium; i że warunki licytacyjne w każdym czasie wyjąwszy świąt od godziny 9 rano do 3 po południu, mogą być przejrzane w biurze Rządu Gubernjalnego Kaliskiego w Wydziale Wojskowym.

Kalisz d. 12 (24) Września 1868 r.

za Radcę Wydziału, Jarosławlew.

Starszy Referent, Wyszestawcow.

Wzór deklaracji.

W skutek zamieszczonego w pismach perjodycznych przez Rząd Gubernjalny Kaliski ogłoszenia z dnia 12 Września r. b. Nr. 8033 składam niniejszą deklarację, iż podejmuję się na przeciąg lat trzech od dnia 1 (13) Stycznia 1869, do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. dostawy drzewa opałowego, świec, oleju i słomy dla wojsk, osób, biór i zakładów wojskowych w Gubernji Kaliskiej po cenach następujących:

Za półkubiczny sążeń drzewa po rsr. . . . . kop. . . . wyraźnie . . . . . .

Za funt świec łojowych kop. . . . . . wyraźnie . . . . . .

Za funt oleju kop. . . . . wyraźnie

Za pud 40 funtowy słomy żytniej kop. . . . . wyraźnie . . . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom objętym w warunkach licytacyjnych, których treść dobrze mi jest wiadomą, kwit kasy . . . . . na złożone vadium w sumie rs. 6,500 wyraźnie rubli srebrem sześć tysięcy pięćset załączam, kwit takowy w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest (wypisać czytelnie miasto, ulicę, numer domu, datę, imie i nazwisko).

N. D. 6198. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи его 14 (26) Октября сего года въ 12 часовъ утра, будутъ производиться во второмъ срокѣ публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на подрядъ по поставкѣ продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1869 г. по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 г. включительно, отъ нормальной цѣны за дневную порцію одного арестанта семи (7) копѣекъ.

Затѣмъ всякій желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ представить на руки Секретаря присутствія Губернскаго Правленія до 12 часовъ утра, 14 (26) Октября сего года запечатанное объевленіе съ приложеніемъ къ оному квитанціи Губернскаго или Окружнаго Казначейства въ полученіи залоговой суммы пятьсотъ рублей, наличными деньгами или другими документами дозволенными къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

Условія къ предстоящимъ торгамъ могутъ быть желающуми разсматрываемы ежедневно въ служебное время за исключеніемъ воскресныхъ, праздничныхъ и табельныхъ дней въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія.

Объявленія желающимъ торговаться должны быть составлены по ниже изложенной формѣ на гербовой бумагѣ 30-копѣечнаго достоинства, безъ всякихъ подчистокъ и исправленій, надлежаще запечатаны сургучемъ въ конвертѣ на имя „Люблинскаго Губернскаго Правленія" съ изложеніемъ на конвертѣ словъ: „Объявленіе на продовольствія для арестантовъ Люблинской тюрьмы.

Предложенная въ объявленіи сумма должна быть прописью изложена.

Объявленія написанныя не по указанной формѣ, заключающія въ себѣ какія либо отмѣтки и условія, подчищенныя или прочеркнутыя строки, а равно такія къ которымъ не будутъ приложены казначейскія квитанціи въ полученіи отъ нихъ залоговой суммы, будутъ считаться неформальными, останутся безъ послѣдствій какъ недѣйствительныя.

Объявленія представленныя уже послѣ 12 часовъ 14 (26) Октября вовсе не будутъ приняты.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ 19 Сентября (1 Октября) с. г. за N. 7205, симъ извѣщаю, что я обязуюсь взять въ подрядъ продовольствіе для арестантовъ Люблинской тюрьмы въ теченіе одного года съ 1 (13) Января 1869 года по 31 Декабря (12 Января) 1869/70 г. включительно, за цѣну продовольствія одного арестанта въ сутки (тутъ выписать цѣну прописью и цифрами) и принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ, квитанцію N. казначейства въ полученіи имъ залоговой суммы 500 рублей у сего прилагаю и таковую желаю самъ получить, на случай если торги за мною неостанутся (или же прошу выслать оную на мой счетъ въ N.).

Постоянное мое мѣсто жительства въ N. писано мною въ N. мѣсяца N. дня N. 1868 года.

(Подпись): имя и фамилія.

Г. Люблинъ, 19 Сент. (1 Октяб.) 1868 г.

Совѣтникъ, Мейеръ.

N. D. 6199. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ къ всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи журнальнаго постановленія присутствія онаго Правленія отъ 6 (18) Сентября 1868, 18 (30) Октября сего года въ 12 часовъ утра, будутъ производиться въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда, аукціонные торги (in plus) на аренду на три года пропинаціоннаго дохода на крестьянскихъ земляхъ въ деревнѣ Козягура.

Главнѣйшія условія на означенную аренду суть слѣдующія:

Во 1-мъ Сказанный пропинаціонный доходъ, отдается въ арендное владѣніе на три года то есть съ 20 Мая (1 Іюня) 1868 г. по такое же число 1871 г., со всѣми доходами, равно правами, какія имѣетъ по оному казна Царства.

Во 2-хъ торги производиться будутъ изустно, начиная отъ суммы 219 руб. 37 к. въ годъ.

Во 3-хъ желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны представить въ Окружное или Губернское Казначейство, вадіальный залогъ въ суммѣ 54 руб. 85 коп. соразмѣрной ¼ части суммы назначенной для торговъ.

и въ 4-хъ арендаторъ по поводу позднаго вступленія въ аренду, не будетъ имѣть права простирать претензій къ казнѣ.

Прочія подробныя условія на аренду пропинаціоннаго дохода въ дер. Козягура могутъ быть пересматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Люблинскаго Губернскаго Правленія или въ Управленіи Начальника Холмскаго Уѣзда, ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

На подлинномъ подписали:

Асесоръ, Шмидтъ.

Дѣлопроизводитель, Влодарскій.

N. D. 6173. *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 3 (15) Октября с. г. въ 12 часовъ полудня въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги на отдачу съ подряда работъ на постройку въ г. Люблинѣ ревизіонной станціи для осмотра пригоняемаго туда рогатаго скота а именно:

1. На постройку ограды для скота за сумму 1,685 руб. 20 коп.

2. На постройку дома для сторожа и погонщиковъ за сумму 605 р. 22 коп. Итого за сумму 2,290 руб 42 коп.

Желающій взять на себя производство этихъ работъ, долженъ до срока назначеннаго для торговъ то есть до 12 часовъ полудня подать Секретарью Губернскаго Правленія запечатанное объявленіе, съ приложеніемъ квитанціи казеннаго казначейства въ принятіи отъ него залога, равняющагося $1/_{10}$ части смѣтной суммы 229 руб. Если же подрядъ не останется за соискателемъ, то залогъ тотчасъ послѣ торговъ возвращается.

Подробныя кондиціи къ торгамъ а также смѣты, планы, желающіе могутъ прочесть въ Строительномъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія, ежедневно съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни за исключеніемъ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ Сентября 1868 г. за N я ниже подписавшійся, симъ обязуюсь взять на себя производство работъ постройки въ г. Люблинѣ ревизіонной станціи для осмотра пригоняемаго туда рогатаго скота, именно, постройку ограды для скота и постройку дома для сторожа и погонщиковъ, за сумму . . . . . руб. . . . . коп. (сумма прописывается словами) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ и кондиціямъ на основаніи коихъ будутъ производиться по сему подряду торги. Квитанцію въ полученіи имъ отъ меня залога у сего прилагаю, съ тѣмъ чтобы залогъ этотъ въ случаѣ, если подрядъ не останется за мною, былъ возвращенъ мнѣ на руки (или стосланъ въ мѣсто жительства моего N.

Число, мѣсяца, года.

(Подпись: званіе имя и фамилія).

Г. Люблинъ, 17 (29) Сентября 1868 г.

Губернскій Архитекторъ, Шамота.

Дѣлопроизводитель, Иллюкевичъ.

N. D. 6046. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 8 (20) Октября с. г., съ 2-хъ часовъ полудня, въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться публичные торги (in minus) на поставку продовольственныхъ припасовъ для арестантовъ Плоцкой тюрьмы, по тарифу утвержденному б. Совѣтомъ Управленія Царства, объявленному въ выпискѣ изъ журнала засѣданія отъ 24 Мая (5 Іюня) 1866 г., считая срокъ оной съ 1 (13) Января 1869 г. по 1 (13) Января 1870 г.

Торги начнутся съ цѣны десять и девяносто девять сотыхъ копѣекъ серебромъ (10,99 коп. сер.) за дневную порцію одного арестанта.

Желающіе торговаться имѣютъ прибыть къ вышеозначенному сроку въ Губернское Правленіе и представить предварительный залогъ въ количествѣ 500 рублей, наличными деньгами или билетами банковъ и другихъ кредитныхъ установленій закономъ къ принятію въ залогъ дозволенныхъ; залогъ этотъ неудержавшимся при торгахъ, по окончаніи оныхъ, будетъ немедленно возвращенъ.

О подробныхъ условіяхъ лица, намѣревающіяся торговаться, могутъ узнать въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія въ каждый присутственный день.

Г. Плоцкъ, Сентября 11 дня 1868 г.

И. д. Вице-Губернатора, Слупецкій.

Совѣтникъ, Бильскій.

N. D. 6077. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи Лом-

жинскаго Уѣзднаго Управленія въ г. Ломжѣ, будутъ производиться 11 (23) Октября с. г. публичные торги на отдачу въ арендное съ 20 Мая (1 Іюня) 1868, по 1 (13) Января 1870 г. содержаніе пропинаціоннаго дохода: 1. Въ колоніи Сребрна и селеніи Острожне, Гмины Шумово, отъ суммы годичнаго платежа 312 руб. $44\frac{1}{2}$ коп.; 2. Въ колоніи Воля-Замбровская, Гмины Замбровъ отъ суммы 151 руб. 19 коп. подъ условіемъ, что будущіе арендаторы будутъ довольствоваться такимъ доходомъ за истекшее время съ 20 Мая (1 Іюня) с. г. по день снятія аренды какой выручится казною отъ администраціи.

Желающіе взять въ аренду эти статьи, приглашаются въ означенный срокъ въ Ломжинское Уѣздное Управленіе съ залоговыми деньгами въ количествѣ равняющимся $\frac{1}{4}$ части суммы установленной для торговъ, гдѣ могутъ заблаговременно разсматривать условія, къ симъ арендамъ относящіеся.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется желающимъ представлять до 12 часовъ дня выше означеннаго числа, запечатанныя объявленія, которыя вскрыты будутъ по окончаніи изустныхъ торговъ.

Г. Ломжа, Сентября 14 дня 1868 г.

за Вице-Губернатора, Собоцкій.

Завѣдывающій Отдѣленіемъ. Мацкевичъ.

Стар. Дѣлопроизводитель, Львовъ.

N. D. 6255. *Ломжинское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что въ присутствіи его, будутъ производиться 18 (30) Октября сего года публичные торги на продажу слѣдующихъ угодій:

1. Водяной мельницы именуемой Кермусы въ г. Тыкоцинѣ, поступившей въ казну отъ монаховъ Миссіонеровъ, отъ уменьшенной на $\frac{1}{4}$ часть оцѣночной суммы 1849 руб. $37\frac{1}{2}$ коп.

2. Такой же мельницы въ Тыкоцинѣ именуемой Бомболевизна, поступившей въ казну отъ монаховъ Бернардиновъ, отъ уменьшенной суммы 1,125 руб.

3. Двухъ участковъ луговъ „Дзеканка" въ гор. Пултускѣ при дерев. Поплавы и близъ перевоза отъ уменьшенной суммы 1,125 руб.

4. Участка земли 102 прента, въ усадьбѣ Говорово, Остроленскаго Уѣзда, поступившаго въ казну отъ мѣстнаго прихода отъ суммы 114 руб. 75 коп.

Желающіе пріобрѣсти эти угодія, приглашаются въ означенный срокъ въ Губернское Правленіе съ залоговыми деньгами, въ количествѣ равняющимся $\frac{1}{10}$ части стоимости продаваемыхъ угодій.

Условія относящіеся къ сей продажѣ, могутъ быть разсматриваемы заблаговременно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ.

Кромѣ изустныхъ торговъ, дозволяется соискателямъ представлять до 12 часовъ, опредѣленнаго къ торгамъ дня, запечатанныя объявленія, которыя будутъ вскрыты по окончаніи изустнаго торга.

Г. Ломжа, Сентября 20 дня 1868 года.

за Вице-Губернатора, Собоцкій.

за Завѣдывающаго Отдѣленіемъ, Львовъ.

N. D. 6103. *Сѣдлецкое Акцизное Управленіе Надзиратель 1 Участка.*

Согласно разрѣшенія Г. Министра Финансовъ, отъ 24 Февраля за N. 274, въ Сѣдлецкомъ Солянномъ Магазинѣ 11 (23), 12 (24) и 13 (25) Ноября произведены будутъ смѣшанные публичные торги, на продажу несовершенно чистой соли, накопившейся въ семъ магазинѣ т. е. подачею запечатанныхъ пакетовъ съ объявленіемъ рѣшительныхъ цѣнъ и совмѣстно съ тѣмъ изъустные торги между лицами неподавшими таковыхъ пакетовъ, а представившими простыя объявленія объ участіи въ торгахъ.

Сказанная соль будетъ предъявлена къ торгамъ въ слѣдующихъ партіяхъ:

а) Шибиковой соли въ 15 партіяхъ по 20 бочекъ, въ 4 партіяхъ по 50 бочекъ, въ 2 партіяхъ по 100 бочекъ, и послѣдняя партія въ 58 бочекъ, всего 7,125 пудъ 8 фунтъ въ 758 бочкахъ.

б) Зеленой соли одна партія въ 150 пуд. 16 фун. въ 16 бочкахъ.

Низшая цѣна in plus за пудъ шибиковой соли 50 коп. а за пудъ зеленой 45 коп.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны подать объявленія на имя Надзирателя 1 Участка Сѣдлецкаго Акцизнаго Управленія съ поясненіемъ, на какую именно партію соли желаетъ торговаться, съ приложеніемъ квитанціи Сѣдлецкаго Солянаго Магазина, или какого либо Окружнаго Казначейства, на представленный туда залогъ, который долженъ быть въ слѣдующемъ размѣрѣ: на партіи въ 20 бочекъ 11 руб. 75 коп., въ 50 бочекъ 29 руб. $37\frac{1}{2}$ коп.; въ 100 бочекъ 57 руб. 75 коп. и въ 58 бочекъ 34 руб.

На пакетахъ съ объявленіемъ по приложенной формѣ рѣшительной цѣны, должно быть прописано: рѣшительная цѣна на таковую то партію обозначивъ количество бочекъ и N. партіи по порядку.

Пакета эти распечатаны будутъ по окончаніи изъустныхъ торговъ, между лицами неподавшими таковыхъ пакетовъ.

Окончательный срокъ для подачи объявленій и пакетовъ назначается до 12 часовъ 11 (23) Ноября.

Желающіе торговаться могутъ разсматривать подробныя условія ежедневно въ Сѣдлецкомъ Солянномъ Магазинѣ, какъ равно и самую соль.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Надзирателя 1 Участка, Сѣдлецкаго Акцизнаго Управленія отъ . . . . Сентября с. г. за N. 261. опубликованнаго въ газетахъ симъ объявляю, что желаю купить показанную въ объявленіи въ пунктѣ . . . . . партію N. соли во . . . бочекъ, вѣсомъ . . . . пудъ . . . фун. за которую обязуюсь заплатить по . . . коп. за пудъ, а за все количество . . . . . руб. . . . . коп, (цѣну и сумму прописать прописью) подвергаясь всѣмъ обязанностямъ, поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны; доказательство на представленный залогъ (куда именно внесенъ) въ . . . . . руб. . . . . руб. коп. (прописать прописью) при семъ прилагаю, которое если предметъ торга за мною не останется получу самъ.

Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . . (написать четко, городъ, улицу N. дома, число, имя и фамилію.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 10 дня 1868 г.

Надзиратель, (. . . . .).

N. D. 6075. *Магистратъ Губернскаго Города Кѣльцы.*

Симъ объявляетъ что такъ какъ срокъ аренды дохода Кѣлецкой Городовой Кассы отъ убоя скота въ Городской бойни кончится 31 Декабря (12 Января) 1868/9 г. по этому на дальнейшую трехлѣтнюю аренду сего дохода начиная съ выше означеннаго числа, по 31 Декабря (12 Января 1871/72 г. новые публичные торги будутъ производится въ Присудствіи Кѣлецкаго Магистрата 16 (28) Октября с. г. въ 11 часовъ утра посредствомъ запечатанныхъ объявлении начиная отъ суму до нынѣ плотимой 2,705 руб. 49 коп. ср. въ годъ (in plus) желающій участвовать въ торгахъ симъ могутъ явится въ означенный срокъ и мѣсто, и представить залогъ 270 руб. 55 коп. ср. деклараціи должны быть написаны безъ поправокъ по составленной ниже формѣ на гербовой бумагѣ 15 коп. достоинства. Кондиціи могутъ быть разсматриваемы въ Магистратѣ во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Форма заявленія

Ниже подписавшійся житель № симъ заявляю, что обязуюсь взять въ арендное содержаніе доходъ Кѣлецкой Городовой Кассы изъ скотобойни на срокъ съ 31 Декабря (12 Января 1868/69 г. по такоеже число 1871/72 годаза годичный чиншъ руб. коп. ср. (написать сумму прописью) подвергаясь всѣмъ кондиціямъ къ торгамъ установленнымъ, залогъ въ количествѣ 270 руб. 50 коп. ср. при сѣмъ представляю, мѣсто постояннаго моего жительства N. писалъ въ N. дня мѣсяца года.

(подпись заявителя)

Г. Кѣлце дня 13 Сентября 1868 г.

Президентъ, Августыновицъ.

N. D. 5868. *Магистратъ Губернскаго Города Калиша.*

Проситъ Войтовъ Гминъ Президентовъ и Бургомистровъ городовъ а такъ же всѣ полицейскія власти о розыскании движимаго и недвижимаго имущества должчиковъ Калишской городской касы за которыми числятся недоимки по книгамъ сей касы а именно б. Президента города Калиша Леона Нѣшковскаго 5 руб. 80 коп.; б. Прикащика Военнаго Лазарета Андрея Дроздовскаго 10 руб. 20 к.; б. Арендатора дохода съ ярмарочныхъ будокъ Герша Рора 88 руб. 44 к. и о послѣдующемъ неоставить увѣдомить.

Г. Калишъ, Сентября 3 дня 1868 года.

Президентъ, (. . . . .).

N. D. 5867. *Магистратъ Губернскаго Города Калиша.*

Проситъ Войтовъ Гминъ Бургомистровъ и Президентовъ Городовъ а также всѣ полицейскія власти о розыскании движимаго и недвижимаго имущества б. Арендаторовъ помѣщении въ домѣ подъ N. 197 въ г. Калишѣ за которыми числится недоикв, а именно:

За Мессеромъ Маркусомъ 4 руб. 7 коп.

За Давидомъ Абрамомъ Флитто 31 руб. $32\frac{1}{2}$ коп.

За Лейзеромъ Фанлемъ 6 руб. 45 коп.

За Давидомъ Нелькеномъ 27 руб.

За Шае Даумомъ 4 руб.

За Тобіяшомъ Ротъ 12 руб. $93\frac{1}{2}$ коп. и о послѣдующемъ не оставить увѣдомить Магистратъ.

Г. Калишъ, Сентября 6 дня 1868 г.

Президентъ, (. . . . . .).

N. D. 6080. *Замостскій Городовой Магистратъ.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи Замостскаго Городоваго Магистрата 23 Октября (4 Ноября) с. г. въ 11 часовъ утра до 5 часовъ по полудни, подъ предсѣдательствомъ Помощника Замостскаго Уѣзднаго Управленія по хозяйственно административнымъ дѣламъ, будутъ производиться публичные торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій, написанныхъ по ниже составленной формѣ, на отдачу въ трехлѣтнѣе 1869/71 т. е. съ 1 (13) Января 1869 по такое же число 1872 г. арендное содержаніе дохода Замостской Городовой касы съ убоя скота отъ годичной суммы 1,615 р. с. съ добавкою (in plus). Желающіе участвовать на торгахъ должны представить предварительный залогъ составляющій $\frac{1}{10}$ часть выше сказанной суммы. Прочія же условія къ торгамъ, можна видѣть въ Управленіи здѣшняго Магистрата ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Замостскаго Городоваго Магистрата отъ 13 (25) Сентября с. г. за N. 2696, симъ обьявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе доходъ Самостской Городской касы съ убоя скота на 3 года 1869/71 а именно съ 1 (13) Января 1869 по 31 Декабря (12 Января) 1871/2, за годичную сумму (написать цифрами и прописью) подвергаясь всѣмъ безъ условно торговымъ кондиціямъ, квитанцію такого то казначейства въ принятіи залога (сколько) при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ неоставшихся за мною торговъ, залогъ этотъ получу лично, или желаю высылки онаго въ N. постоянное мое жительство въ N., писано въ N. числа N. 1868 г., подписать имя званіе и фамилія.

Г. Замость, 13 (25) Сентября 1868 г.

за Бургомистра, Шанайца.

N. D. 6004. *Магистратъ Города Домбя.*

Такъ какъ публичные торги назначенные на 9 (21) Сентября с. г. несостоялись, то Магистратъ г. Домбѣ симъ объявляетъ, что въ Канцеляріи онаго 2 (14) Октября 1868 г. въ 11 часовъ утра, будутъ производиться изустные публичные торги, отъ суммы 401 рубль, на отдачу въ одногодичное арендное содержаніе дохода съ убоя скота, начиная съ 1 Января 1869 г.

Желающіе приступить къ торгамъ обязаны явиться въ означенный срокъ, и внести залогъ въ количествѣ 40 руб. 10 коп., который неустоявшему при торгахъ тотчасъ будетъ возвращенъ а за кимъ останутся торги удержанъ, съ обязанностію пополнить оный до $\frac{1}{5}$ части предложенной на торгахъ суммы.

Г. Домбя, Сентября 9 дня 1868 г.

Бургомистръ города Домбя, Едынскій.

N. D. 6225. *Плоцкое Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на отдачу съ подряда постройки новаго деревяннаго моста на рѣкѣ Скрва въ казенной деревнѣ Нарженъ на дорогѣ изъ города Липно въ городъ Плоцкъ въ Плоцкомъ Уѣздѣ, производиться судутъ въ присутствіи Уѣзднаго Управленія 15 (27) Октября въ 12 часовъ утра публичные торги, въ нисходящемъ порядкѣ (in minus), отъ смѣтной суммы 2,007 руб. $32\frac{1}{2}$ коп. сер. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны прислать къ подаваемымъ объявленіямъ квитанціи казначействъ въ томъ, что ими внесены временные залоги равняющіеся $\frac{1}{5}$ части смѣтной суммы, наличными деньгами, а именно 401 руб. $46\frac{1}{2}$ коп. сер. Подаваемыя объявленія должны быть составлены по прилагаемой у сего формѣ и писаны на гербовой бумагѣ 30 коп. достоинства.

Подробныя условія торговъ и смѣта могутъ быть разсматриваемы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ дней, въ Плоцкомъ Уѣздномъ Управленіи въ Городскомъ дѣлопроизводствѣ.

Г. Плоцкъ, Сентября 19 дня 1868 года.

Начальникъ Плоцкаго Уѣзда, (. . . . .).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе публикаціи Плоцкаго Уѣзднаго Управленія отъ 19 Сентября с. г. за N. 11590 симъ объявляю, что обязуюсь взять подрядъ постройки новаго деревяннаго моста на рѣкѣ Скрва въ казенной деревнѣ Нарженъ, на дорогѣ изъ города Липна въ городъ Плоцкъ, согласно утвержденнымъ смѣтамъ за сумму написать цифрами и буквами низшую противъ смѣты) съ соблюденіемъ всѣхъ условій назначенныхъ для настоящаго подряда. Въ удостовѣреніи же того, что мною внесенъ временный залогъ въ количествѣ, (здѣсь писать сумму цифрами и прописью), представляю квитанцію казначейства за N. Мѣсто постояннаго моего жительства въ N. писалъ въ N. дня, мѣсяца, 1868 года.

(Здѣсь подписать имя и фамилію).

N. D. 6121. *Вышковское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предписанія Финансоваго въ Царствѣ Польскомъ Управленія отъ 21 Мая с. г. за N. 35694/16496, въ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Домброва, числа 17 (29) Октября с. г. въ 10 часовъ утра, будутъ производиться въ 2-мъ срокѣ публичные (in plus) торги на продажу лѣса подробно лѣсосѣками, а именно:

I. Въ участкѣ Домброва Пожондской стражи лѣсосѣкъ N. 11, 1860 г. оцененный на сумму 503 р. 46 коп.

II. Въ участкѣ Пежаново Маковской стражи, лѣсосѣкъ N. 15, 1868 г., оцененный на сумму 308 р. $84\frac{1}{2}$ коп.

Лѣсосѣкъ N. 16, 1869 г., оценѣнный на сумму 284 р. 66 коп.

III. Въ участкѣ Будзынобольки Маковской стражи, лѣсосѣкъ N. 14, 1867 г. оцененный на сумму 58 руб. 23 коп.

Лѣсосѣкъ N. 15, 1868 г., оценный на сумму 89 р. $26\frac{1}{2}$ коп.

Лѣсосѣкъ N. 16, 1869 г., оценный на сумму 253 р. 47 коп.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ приглашаются въ Лѣсное Управленіе въ вышеозначенномъ срокѣ съ залогами равняющимися $\frac{1}{10}$ части оценочной суммы лѣсосѣка.

Залоги лицъ за коими останутся торги по увеличеніи ихъ до $\frac{1}{10}$ части предложенной на торгахъ суммы, будутъ хранятся въ казначействѣ до времени исполненія условій. Прочитъ же лицамъ залоги будутъ возвращены тотчасъ послѣ окончанія торговъ.

Предложенная на торгахъ сумма, должна быть уплочена въ двухъ равныхъ частіяхъ, первая половина тотчасъ при подписи торговаго протокола, вторая же не позже 30 дней послѣ утвержденія Губернскимъ Правленіемъ заключеннаго контракта.

Окончательный срокъ для рубки и вывозки купленнаго лѣса назначается по 1 Января 1870 г.

Покупщикъ лѣса изъ лѣсосѣка N. 15, 1868 г. участка Пежаново, обязанъ слѣдуемое на 1868 годъ число $40\frac{1}{2}$ лѣсныхъ саженей дровъ стоимостію 30 рублей $57\frac{1}{2}$ копѣекъ серебромъ на безплатный отпускъ заготовить не позже 1 (13) Ноября 1868 г., отдать таковые лѣсной стражѣ безъ возврата издержанныхъ имъ за это денегъ.

Подробныя условія сей продажи могутъ быть разсматриваемы желающими ежедневно въ Лѣсномъ Управленіи, исключая праздниковъ.

дер. Домброва, 11 (23) Сентября 1868 г.

за Старшаго Лѣсничаго, Борайкевичъ.

N. D. 5927. *Лазновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 8 Августа с. г. за N. 24679/11987 производиться будутъ въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи въ деревни Віончинѣ 3 (15) Октября с. г., начиная съ 11 часовъ утра, публичные торги на продажу изъ Лазновскаго Лѣсничества испорченныхъ съ усыхающими вершинами дубовъ и лѣса усохшаго на корнѣ, начиная торги съ оцѣночной суммы повышенной до 20%, по каждому участку отдѣльно а именно:

1. По дачѣ Віончинѣ съ 1,000 руб. 24 к. сер.
2. По дачѣ Вуды съ 695 руб. 37 к. с.
3. По дачѣ Крашенъ съ 132 руб. 58 к. с.
4. По дачѣ Борово съ 171 руб. 51 к. с.

Лица желающіе участвовать въ сихъ торгахъ обязаны прибыть въ означенный выше срокъ въ Лѣсное Управленіе, съ залогомъ $\frac{1}{10}$ часть суммы установленной къ торгамъ:

Подробныя условія настоящей продажи, могутъ быть пересматриваемы ежедневно въ Лазновскомъ Лѣсномъ Управленіи въ служебное время.

* * *

Podaje do wiadomości, że z mocy reskryptu Zarządu Finansowego w Królestwie Polskiem z dnia 8 Sierpnia r. b. Nr. 24679 i 11987, odbywać się będzie w Urzędzie Leśnym Łazuów, we wsi Wiączynie w dniu 3 (15) Października r. b. od godziny 11 z rana głośna in plus licytacja na sprzedaż z leśnictwa Łazuów murszywych i usychającemi wierzchołkami dębów i drzewa na pniu uschłego, poczynając licytację od sumy szacunkowej z dodaniem 20%, pojedynczo obrębami, a mianowicie:

1. Z Obrębu Wiączyn, od sumy rsr. 1,000 kop. 24.
2. Z Obrębu Budy, od sumy rsr. 695 kop. 37
3. Z Okrębu Kraszew, od sumy rsr. 132 kop. 58.
4. Z Obrębu Borowo, od sumy rsr. 171 kop. 51.

Chęć mający kupna, winni się zgłosić w czasie i miejscu powyżej oznaczonym, zaopatrzywszy się w wadjum wyrownywające $^1/_{10}$ części sumy do licytacji ustanowionej.

Bliższe warunki tej sprzedaży, mogą być przejrzane codziennie w Urzędzie Leśnym w godzinach biurowych

Віончинъ, Сентября 3 (15) дня 1868 г.
Старшій Надлѣсничій, Висневскій.

N. D. 6217. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: że na żądanie Jedydii Rejman kupca w m. Gubernialnem Siedlcu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w temże mieście Gubernialnem Siedlcu w domu pod Nr. 368, u Ludwika Choromańskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu obrane mającego; nieruchomość miejska w mieście Gubernialnem Siedlcu przy ulicy Ogrodowej pod Nr. pol. 299 położona, a Nr. hyp. 344 oznaczona prawem własności do Józefa Okenczyca w mieście Gubernialnem Siedlcu zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego, należąca, w użytkowaniu tegoż Okeńczyca będąca, w poszukiwaniu sumy rs. 523 kop. 35, z procentem i kosztami od Józefa Okeńczyca przynależnej, w dziale IV pod Nr. 2 i ad Nr. 2 lit. a, wykazu hypotecznego wspomnionej nieruchomości zabezpieczonej, aktem Komornika Sądowego przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu Franciszka Łagowskiego d. 31 Maja (12 Czerwca) 1868 r. sporządzonym zajętą została na wywłaszczenie.

Zajęcie to w d. 4 (16) Czerwca 1868 r. doręczone zostało Prezydentowi miasta Siedlec Aleksandrowi Dąbrowskiemu na ręce Dziennikarza Magistratu Jana Tessaro, i Pisarzowi Sądu Pokoju w Siedlcu Antoniemu Kurdwanowskiemu do rąk własnych, i za ich widymatą, wniesione zostało do księgi wieczystej tej nieruchomości w d. 10 (22) Czerwca 1868 r. a wpisane do księgi zaaresztowań w biórze mojem d. 14 (26) Czerwca 1868 r.

Ogółowy opis nieruchomości miejskiej jest następujący:

Nieruchomość na przymuszoną sprzedaż zajęta składa się:

1. Z placu przy ulicy Ogrodowej długości sążni 72 na miarę Warszawską, szerokości takichże sążni 25 czyli sążni kw. 1800 obejmującego, w jednej czwartej części pod zabudowaniami mieszkalnemi i gospodarczemi tudzież podwórzem; w takiejże części pod dziedzińcem na środku którego urządzony kląb osadzony krzewami róż, bzu tureckiego i akacji obłożony cegłami i otoczony niską drewnianą barjerą w połowie ogrodem owocowym z 35 małemi drzewami, i z kwaterami warzywnemi klasy II zaczynającego się od uliczki zwanej Bielańską a ciągnącego się do okopu miejskiego, między ogrodami od wschodu S-ów Kazimierza Kryckiego, od zachodu Tomasza i Marjanny małżonków Modrzewskich.

2. Na tym placu stoi:

a) Dom nowy drewniany w węgły zbudowany, gontami pobity, rynnami cynkowemi otoczony, z jednym murowanym nad dach wyprowadzonym dymnikiem, długi łokci warszawskich 40, szeroki takichże łokci 20 a wysoki łokci tychże $5^1/_2$ frontem do ulicy Ogrodowej stojący z dwoma facjatami południową i północną, długiemi po łokci warszawskich 12 a wysokiemi po 4 takież łokcie; szerokość domu nad samym jego środkiem zajmującemi, zawiera na parterze od frontu: drzwi, okien 8, od zachodu i wschodu po jednem oknie, od północy: drzwi, okien weneckich 2, małych 2, na facjacie południowej; drzwi w połowie oszklone przed niemi balkonik drewniany na takichże dwóch filarach oparty i takąż balustradą otoczony, po bokach owych drzwi dwa okna; na facjacie północnej okien 3, w ziemi pod domem dwie małe piwniczki z cegły murowane, do których wejście z sieni na parterze, sień przestrzałowa pośrodku ma forsztowanie z tarcic, przedpokojów 2, saloników 2, pokojów stołowych 2, pokojów sypialnych 2, pokojów dziecinnych 2, spiżarek 2, i kuchni tyleż z ogniskami angielskiemi. Z parteru na facjaty, prowadzą schody drewniane, obarjerowane. facjata frontowa ma dwa pokoje, a tylna czyli północna korytarz, pokój 1, i kuchenkę także z angielskim ogniskiem, z tych facjat wejście na dwie obok będące góry.

b) Stajni dwie, drwalni tyleż, wozownia po środku, dwa chlewki po bokach, wszystko budowla jedna drewniana nowa w węgły postawiona i pod jednym ciągłym gonciannym dachem, długa łokci Warszawskich 25, szeroka tychże łokci 10, wysoka łokci $4^1/_2$ z frontu w dachu szyja do wkładania siana na górę, brama dwudzielna i drzwi pojedyńczych czworo, w bokach południowym i północnym pojedynczych drzwiach.

c) Kloaka drewniana nowa, gontami pobita, o dwóch stolcach, długa łokci Warszawskich 8, szeroka takichże łokci 3, wysoka łokci $4^1/_2$.

d) Parak nowy drewniany w ziemi i tąż przykryty.

e) Parkan wysoki łokci Warszawskich $3^1/_2$ nowy drewniany w słupy z opołów w podwaliny zapuszczanych i przyocapionych postawiony, obejmuje łokci warszawskich ciągłych 300 pośrodku którego od uliczki Bielańskiej brama dwudzielna i furtka oboje z tarcic.

f) Sztachety nowe drewniane w takichże słupkach i podwalinkach, z takiemiż dwoma bramkami, a jedną fartką, długie łokci warszawskich 150, wysokie tychże łokci 3.

g) Płotu dobrego w słupki z opołów łokci warszawskich 80.

Nieruchomość powyższa zostaje w posiadaniu samego dłużnika, a raczej jego lokatorów: 1. Barona Karola Pillar, 2. Edwarda Pytlińskiego z których pierwszy rs. 180 a drugi rs. 165 rocznie od 1 Października 1867 r. do tegoż d. i m. 1868 r. dziedzicowi, tytułem czynszu dzierżawnego z dwóch lokalów na parterze wnosi, i 3. Pawła Lewitus zastawnika facjat w procencie od sumy rs. 400.

Obszerniejszy opis zajętej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia i u sprzedażą dyrygującego Ludwika Choromańskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu w mieście Gubernialnem Siedlcu pod Nr. 368 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału złożone przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na Audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu w m. Gubernialnem Siedlcu w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 o godzinie 10 z rana d. 19 (31) Lipca 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Ludwik Choromański Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Siedlec d. 14 (26) Czerwca 1868 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy sali Audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Siedlcu d. 14 (26) Czerwca 1868 r.

Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości miejskiej w mieście Gubernialnem Siedlcu pod Nr. 299 położonej, Trybunał wyrokiem w d. 16 (28) Sierpnia r. b. zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, na d. 17 (29) Września 1868 r. godzinę 10 z rana na Audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu oznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 2,500 lub od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mianego.

Czyni się wzmianka, iż Jedydia Rejman na żądanie którego subhastacja nieruchomości jest popierana, wierzytelność swą z procentami i kosztami aktem cesji w księdze wieczystej nieruchomości N-rem hypotecznym 344 oznaczonej odstąpił Władysławowi Łagunie i tegoż we wszelkie swoje prawa podstawił, na żądanie więc tegoż Władysława Łaguny urzędnika Rządu Gubernjalnego Siedleckiego w mieście Siedlcu zamieszkałego dalsza subhastacja popieraną będzie.

Siedlec d. 16 (28) Sierpnia 1868 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w d. 17 (29) Września 1868 r. w czasie którego rzeczona nieruchomość w mieście gubernjalnem Siedlcu pod Nr. 299 położona, przysądzoną została przygotowawczo Patronowi, Ludwikowi Choromańskiemu sprzedaż popierającemu, za rs. 2,500. Termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony został wyrokiem tejże daty na d. 5 (17) Listopada 1868 r. w miajscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcu o godzinie 10 rano. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 2,500, lub od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Siedlec d. 17 (29) Września 1868 r.
Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 6258. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Siedlcu.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiedomo czyni: iż na żądanie Antoniego Borkowskiego obywatela we wsi Krasuszach Zaolszynin Powiecie Łukowskim Gubernji Siedleckiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do całego postępowania subhastacyjnego u Łukasza Zbrozińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, w mieście Siedlcu obrane mającego, w poszukiwaniu sum: 1. rs. 120, 2. rs. 150, 3. rs. 185 kop. 25 i kosztów rs. 15 z procentem od d. 3 Listopada 1863 r. 4. rs. 70 kop. 50 i kosztów rs. 5, 5. rs. 38 kop. 18 obydwóch z procentem od d. 28 Maja (9 Czerwca) 1864 r. i kosztów od Antoniego Izdebskiego we wsi Ostojach i Teodora Czarnockiego we wsi Piórach Wielkich właścicieli dóbr Ostoje A. z przyległościami obydwóch w powiecie Siedleckim Gubernji Siedleckiej zamieszkałych, protokółem Franciszka Łagowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu w d. 6 (18) i w kontynuacji 7 (19) i 15 (27) Maja 1868 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały dobra ziemskie,

OSTOJE lit. A.

Składające się z siedlisk zabudowanych ogrodów, pól, łąk, lasów i zarośli, oraz prawa propinowania na wsi Izdebkach, Ostojach głównie, a w przyległościach na wsiach Izdebkach Kosmach, Izdebkach Błażejach, Piórach Pytkach, Piórach Wielkich, Radzikowie wielkim, w Gminie Pióry Wielkie, tudzież na wsiach Cielemęcu i Tarczach w Gminie Czuryły.

Całe dobra położone są w dwóch Gminach Pióry Wielkie i Czuryły w jurisdykcji Sądu Pokoju w Siedlcach, Powiecie Siedleckim Gubernji Siedleckiej i są własnością Antoniego Izdebskiego we wsi Ostoje i Teodora Czarnockiego we wsi Piorach Wielkich w jurisdykcji Sądu Pokoju w Siedlcu zamieszkałych i w posiadaniu tychże pozostają.

Ogół dóbr Ostoje lit. A. składa się z siedlisk ogrodów, pól, łąk, lasu i zarośli w rożnem rozpołożeniu w szachownice pomiędzy częściowemi dziedzicami w 158 miejscach na wsiach Izdebkach Ostojach, Izdebkach Kosmach, Izdebkach Błażejach, Piórach Pytkach, Piórach Wielkich, Radzikowie Wielkim, Cielemencu i Tarczach, i wszystkie te części gruntów są szczegółowo w zajęciu opisane.

Całe dobra w zajęciu opisane mają przestrzeni ogolnej około mor. miary nowopolskiej $149^5/_6$ czyli dziesiatyn 75 a mianowicie:

W siedliskach i ogrodach około morg. $12^5/_6$ w gruntach ornych klasy I, żytniej około morgów 3-ch klasy II żytniej około morgów $64^1/_4$, klasy III żytniej około morgów $13^1/_{15}$, w łąkach grundowych około morgów $25^1/_3$, w łąkach błotnych około morgów $17^6/_8$, w lasach i zaroślach około morgów $13^1/_2$.

Z dóbr tych posiada karczmę w Ostojach Jan Czapski prawem zastawy, młyn wiatrak we wsi Ostojach dzierżawi Szloma Manna i płaci rocznie rs. 60, nadto posiadają prawem zastawy niektóre grunta Mateusz Izdebski i Antoni Krasuski, oraz ogród Mikołaj Mikołajczuk.

Na gruncie dóbr tych są następujące zabudowania we wsi Izdebkach Ostojach.

1 Dom mieszkalny drewniany w węgły zbudowany słomą poszyty; 2. studnia drzewem cembrowana z sochą i żurawiem; 3. owczarnia z drzewa w słupy słomą poszyta; 4. szopa i stodółka z drzewa pod jednym dachem słomą poszyta; 5. stodoła drewniana dwu klepiskowa w węgły zbudowana słomą poszyta; 6. obora i szopa drewniane słomą poszyte pod jednym dachem; 7. dom pośrodku wsi stary drewniany słomą poszyty; 8. karczma drewniana z zajazdem w węgły zbudowana słomą poszyta; 9. dom drewniany w węgły słomą poszyty; 10. studnia drzewem cembrowana z żurawiem; 11. młyn wietrzny koźlak drewniany, z wszelkiemi rekwizytami; 12. ogrodzenie przy siedlisku dworskim z płotów żerdzianych.

Obszerniejszy opis powyższych dóbr znajduje się w protokule zajęcia oraz w zbiorze objaśnień i warunków, które u Łukasza Zbrozińskiego Patrona w mieście Siedlcu zamieszkałego i w Kancelarji Pisarza Trybunału przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Antoniemu Kurdwanowskiemu, Pisarzo-Sądu Pokoju w Siedlcu dnia 27 Maja (8 Czerwca) 1868 r. przez Woźnego Trybunału Jana Borkowskiego.

2. Andrzejowi Radzikowskiemu, Wójtowi gminy Pióry Wielkie.

3. Antoniemu Cielemęckiemu, Wójtowi gminy Czuryły w dniu 29 Maja (10 Czerwca) 1868 r. przez Woźnego Trybunału Romualda Braziewicza.

4 Janowi Kalińskiemu, Naczelnikowi Powiatu Siedleckiego w dniu 3 (15) Czerwca 1868 roku przez Woźnego Trybunału Jana Borkowskiego.

Zajęcie na subhastacją dóbr Ostoje lit. A, wniesione zostało do księgi wieczystej tych dóbr dnia 6 (18) Czerwca 1868 roku, a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu w miejscu zwykłych posiedzeń w mieście Siedlcu przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 dnia 25 Lipca (6 Sierpnia) 1868 roku o godzinie 10-ej z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Łukasz Zbroziński, Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcu, w mieście Siedlcu z urzędowania zamieszkały.

Siedlce dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Siedlcu.

Siedlec dnia 15 (27) Czerwca 1868 r.
Stanisław Krzeczkowski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień warunków sprzedaży dóbr Ostoje Lit. A, z przyległościami w Powiecie Siedleckim położonych, Trybunał wyrokiem w dniu 22 Sierpnia (3 Września) r. b. zapadłym, termin do odbycia przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 18 (30) Września 1868 roku godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcach oznaczył. Licytacja zaczynać się będzie od sumy rs. 3,000.

Siedlce d. 22 Sierp. (3 Września) 1868 r.
Stanisław Krzeczkowski.

W dniu 18 (30) Września 1868 r., Trybunał dobra Ostoje Lit. A., z przyległościami w Powiecie Siedleckim położone, przygotowawczo Patronowi Łukaszowi Zbrozińskiemu sprzedaż popierającemu za sumę rs. 3,000 przysądził i wyrokiem w dniu tymże wydanym, termin do stanowczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 7 (19) Listopada 1868 r. godzinę 10 z rana na audjencji Trybunału Cywilnego w Siedlcu oznaczył. W terminie tym licytacja rozpoczynać się będzie od sumy rs. 3,000.

Siedlce dnia 18 (30) Września 1868 roku.
Stanisław Krzeczkowski.

N. D. 6059.

Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 497*A*. przy ulicy Podwal zamieszkały na żądanie Wilhelma Rau dział popierający zawiadamia i ogłasza:

Że z mocy dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniach 11 (23) Stycznia 1868 r. i 11 (23) Lipca t. r. między:

Wilhelmem Rau, współwłaścicielem fabryki machin w Warszawie pod Nr. 1713 zamieszkałym powodem przez podpisanego Obrońcę stawającym, z jednej,

A

Sukcesorami Stanisława Lilpop, mianowicie:

1. Joanną z Petzoldów po Stanisławie Lilpop pozostałą wdową, działającą w imieniu własnem, oraz jako matką i główną opiekunką nieletnich dzieci swoich ze Stanisławem Lilpop spłodzonych: a) Karola, b) Wiktora, c) Elżbiety, d) Marjana, e) Heleny, f) Stanisława, g) Anieli rodzeństwa Lilpop.

2. Władysławem Mentzel, przydanym opiekunem nieletnich dzieci po Stanisławie Lilpop pozostałych.

w Warszawie pod Nr. 1667*A*. zamieszkałymi, zamieszkanie zaś prawne obrane mającymi u Wincetego Majewskiego Mecenesa w Warszawie pod Nr. 1066 zamieszkałego, pozwanymi przez tegoż Mecenasa stawającymi, z drugiej strony,

zapadłych sprzedane zostaną przez publiczną licytację w Trybunale Cywilnym w Warszawie odbyć się mającą

NIERUCHOMOŚCI

położone w Warszawie pod N-mi 1766, 1823, 1824, 1825 z fabryką machin w tych nieruhomościach istniejącą, oraz

DOBRA ZIEMSKIE,

Kuźnice Drzewieckie i Rozwady z przyległościami i zakładami fabrycznemi w nich urządzonemi, w Gubernji Radomskiej, Powiecie i Okręgu Opoczyńskich położone.

Nieruchomości te i dobra z zakładami w nich mieszczącemi się należały do wspólki w przedmiocie prowadzenia fabryki machin i odlewów żelaznych pomiędzy Wilhelmem Rau a Stanisławem Lilpop istniejącej, a przez śmierć tego ostatniego zaszłą w dniu 3 (15) Października 1866 r. rozwiązanej, której dział wyrokami wyżej powołanemi został nakazany.

Nieruchomości te i dobra składają się z następujących zabudowań i przynależytości:

A) Nieruchomości: Nr. 1766, 1823, 1824 i 1825 w Warszawie.

1. Dom masiv murowany, szczytem do ulicy Ś-to Jerskiej stojący, o parterze i jednem piętrze z mieszkaniem poddasznem, piwnicam sklepionemi, z dachem dwuspadkowym, dachówką a w części blachą żelazną pokrytym, dotykający ścianą podłużną posesji Nr. 1765, od której bierze światło.

2. Domek dla stróża przy wjeździe od ulicy Ś-to Jerskiej i przy domu powyżej opisanym stojący, masiv murowany z przystawką drewnianą stanowiącą przejście, o parterze z dachem jedno spadkowym blachą żelazną pokrytym.

3. Brama wjazdowa od ulicy Ś-to Jerskiej.

4. Oficyna stanowiąca przedłużenie domu powyzej pod Nr. 1 wymienionego, masiv murowana, o parterze i jednem piętrze ze skrzydłem masiv murowanem o parterze i jednem piętrze z dachem dwuspadkowym dachówką pokrytym.

5. Pokrycie podwórka zamkniętego pomiędzy poprzednią oficyną a gisernią zaraz następującą i posesją N. 1765.

6. Giserniа składająca się z następujących zabudowań:

a) Zabudowanie główne (niegdyś kościół) o parterze sklepionym, masiv murowane z dachem dwuspadkowym dachówką a w części blachą pokrytym.

b) Przybudowanie stanowiące dalszy ciąg powyższego zabudowania głównego masiv murowane, o parterze z wiązaniem dachu żelaznem widocznem, z pokryciem blachą cynkową.

c) Przybudowanie parterowe przy wejściu do zabudowania głównego, masiv murowane z dachem jednospadkowym, pokrytym tekturą smołowcową.

d) Piec do topienia metali, składający się z dwóch części, frontowej parterowej i tylnej piętrowej, bez dachu w większej części z cegły ogniotrwałej wymurowany.

e) Przybudowanie masiv murowane parterowe mieszczące gisernią mosiężną z suszarnią, z tyłu tejże gisierni znajdującą się:

f) Przybudowanie masiv murowane parterowe, mieszczące machinę parową z dachem jednospadkowym blachą żelazną pokrytym.

g) Komin fabryczny masiv murowany z cegły na cement o dwóch kondygnacjach rurą żelazną zakończony.

h) Przybudowanie masiv murowane parterowe, mieszczące suszarnią, z dachem jednospadkowym dachówką pokrytym.

7. Zabudowanie masiv murowane o parterze jednem piętrze łączące się z gisernią pod Nr. 6 lit. e) opisaną i ze skrzydłem oficyny pod Nr 4 opisanej z dachem dwuspadkowym dachówk. pokrytym.

8. Dom masiv murowany o parterze i jednem piętrze szczytem do ulicy Ciasnej stojący (mieszczący Kantor fabryki ze skrzydłem, także masiv murowanem o parterze i jednem piętrze, z dachem trzyspadkowym a nad skrzydłem dwuspadkowym blachą żelazną pokrytym.

9. Dom masiv murowany o parterze frontem do ulicy Ciasnej stojący, łączący się z domem powyżej pod Nr. 8 opisanym, złożony z dwóch części, wyższej i szerszej, z dachem dwuspadkowym, tekturą smołowcową pokrytym mieści warsztaty mechaniczne.

10. Zabudowanie masiv murowane o parterze i jednem piętrze, stanowiące przedłużenie domu powyżej pod Nr. 9 opisanego, ścianą podłużną na posesją Nr. 1791 i 1792 wychodzące i od niej światło biorące, z dachem dwuspadkowym tekturą smołowcową pokrytym, mieszczące warsztaty mechaniczne.

11. Zabudowanie masiv murowane o parterze z nadbudowaniem, stanowiące przedłużenie zabudowania powyżej pod Nr. 10 opisanego, ścianą podłużną na posesję Nr. 1791/2 wychodzące i od niej biorące światło, z dachem dwuspadkowymi dwoma pulpitowemi tekturą smołowcową pokrytemi, mieszczące warsztaty mechaniczne.

12. Zabudowanie masiv murowane parterowe łączące się z zabudowaniem powyżej pod Nr. 11 opisanem, tylną ścianą dotykające posesji Nr. 1822b z dachem jednospadkowym tekturą smołowcową pokrytym, mieszczące kotłownię.

13. Zabudowanie masiv murowane parterowe łączące się z zabudowaniem powyżej pod Nr. 12 opisanem, ścianą tylną dotykające posesji Nr. 1822 z wiązaniem dachu żelaznem widocznem, z dachem podwójnym, blachą żelazną pokrytym, mieszczące kuźnie.

14. Oficyna masiv murowana o parterze i jednem piętrze, w części z piwnicami sklepionemi, ze skrzydłem takoż masiv murowanem o parterze i jednem piętrze, z dachem dwuspadkowym, dachówką pokrytym, mieszcząca warsztaty stolarskie.

15. Oficyna wraz z dwoma skrzydłami, masiv murowana o parterze i dwóch piętrach, łącząca się z oficyną powyżej pod Nr. 14 opisaną, z dachem dwuspadkowym, dachówką pokrytym, mieszcząca warsztaty stolarskie oraz magazyny wyrobów żelaznych.

16. Zabudowanie masiv murowane o parterze i jednem piętrze połączone z oficyną powyżej pod Nr. 15 opisaną z dachem jednospadkowym, dachówką pokrytym, mieszczące magazyn i na piętrze warsztaty stolarskie.

17. Zabudowanie parterowe w słupy murowane z dachem dwuspadkowym, dachówką pokrytym, mieszczące magazyn fabryki.

18. Zabudowanie parterowe w słupy murowane stanowiące przedłużenie zabudowania powyżej pod Nr. 17 opisanego z dachem dwuspadkowym dachówką pokrytym, mieszczące warsztat do składania pras hydraulicznych wraz z kranem do podnoszenia takowych.

19. Dom masiv murowany frontem do ulicy Koźlej stojący o parterze i dwóch piętrach z piwnicami sklepionemi z dachem dwuspadkowym dachówką pokrytym, wraz ze skrzydłem takoż masiv murowanem o parterze i jednem piętrze, z dachem dwuspadkowym, dachówką pokrytym, mieszczący magazyny modeli i wyrobów żelaznych.

20 Zabudowanie parterowe, w części murowane, pomiędzy zabudowaniami pod Nr. 17 i domem pod Nr. 19 powyżej opisanemi, z dachem jednospadkowym blachą żelazną pokrytym.

21. Zabudowanie parterowe, w części murowane, frontem do ulicy Koźlej stojące i dotykające domu powyżej pod N-rem 19 opisanego z dachem dwuspadkowym dachówką pokrytym.

22. Zabudowanie parterowe w części murowane, frontem do ulicy Koźlej stojące, stanowiące przedłużenie zabudowania powyżej pod N-rem 21 opisanego, z dachem dwuspadkowym, dachówką pokrytym, mieszczące stajnie i składy.

23. Szopa odkryta na kolumnach żelaznych stojąca, przy ścianie szczytowej zabudowania powyżej pod N-rem 17 opisanego, z dachem jednospadkowym, tekturą smołowcową pokrytym.

24. Zabudowanie masiv murowane o parterze i jednem piętrze, dotykające tylną ścianą posesji Nr. 1822 z dachem dwuspadkowym tekturą smołowcową pokrytym, mieszczące warsztaty ślusarskie.

25. Zabudowanie masiv murowane o parterze i jednem piętrze, przy zabudowaniu powyżej pod Nr. 24 opisanem stojące, dotykające tylną ścianą posesji Nr. 1822 z dachem dwuspadkowym, blachą żelazną pokrytym.

26. Zabudowanie drewniane parterowe, dotykające tylną ścianą posesji Nr. 1822 z dachem jednospadkowym, tekturą smołowcową pokrytym, mieszczące kloaki.

27. Szopa w części murowana, dotykająca jedną ścianę podłużną zabudowania pod Nr. 16 a szczytem oficyny pod Nr. 15 powyżej opisanych.

28. Szopa odkryta oddzielnie w podwórzu stojąca, na kolumach żelaznych z dachem dwuspadkowym tekturą smołowcową pokrytym.

29. Mur frontowy z bramą od ulicy Sto-Jerskiej pomiędzy posesjami Nr. 1765 i 1764.

30. Bruk w całej posesji na 15044 łokci kwadratowych przestrzeni.

31. Plac pod całą posesją łokci kwadratowych 35810.

32. Urządzenie wodociągowe składające się z rur rozprowadzających wodę od wodociągu miejskiego do zabudowań fabrybznych.

33. Urządzenie kompletne oświetlenia gazowego składające się z rur przeprowadzających gaz do zabudowań fabrycznych, wraz z łącznikami, bracerami.

34. Urządzenie ogrzewania parą wodną, składające się z rur żelaznych, rozprowadzających parę wodną do zabudowań fabrycznych.

35. Machiny, warsztaty stałe i aparata fabryczne.

a) w Warsztatach mechanicznych:

1 Kocioł parowy stojacy z paleniskiem i własnym kominem z manometrami i wodoskazami oraz Rotowideaux i pompa pożywna.
37 Tokarni.
18 Wiertowni.
10 Heblarni.
5 Maszyn do nitowania i frezowania.
5 Maszyn do rznięcia szrub.
2 Maszyny do rznięcia trybów.
2 Wangi, jedna przy wiertownicach z przyrządem do podnoszenia grubszych części, druga z drzewa.
2. Piły: 1 cyrkularna
2 bez końca.
1 Wrzeciono do obtaczania kół.
2 Krany z kompletnem urządzeniem.

b) w Warsztatach agronomicznych:

1 Wiertarnia.
3 Windy.

c) w Warsztatach stolarskich:

1 Winda.

d) w Modelarni:

1 Tokarnia.

e) w Kuźni:

1 Miech rotacyjny.
20 Kranów mosiężnych.
24 Kranów żelaznych.
3 Windy.

f) W odlewni żelaza i mosiądzu:

1 Lokomobila.
2 Miechy rotacyjne.
1 Młynek do gliny.
1 Młynek do kurzu.
5. Kranów z przyrządami i kompletnem urządzeniem.
1 Kran takiż wraz z belką żelazną.
2 Łańcuchy z hakami.
1 Rezerwoar lany żelazny.
4 Wozy do suszarni,
2 Piece kupulowe z urządzeniem rur.
1 Piec kupulowy mały z rurą.

g) W podwórzu:

1 Lokomobila.
1 Pompa ręczna z rurami.
1 Pompa hydrauliczna mała.
1 Sztalugi do probowania rur.
1 Sztalugi ze szrubami, windą, blokami i liną.
2 Nożyc do cięcia blachy.
4 Krany wielkie z całemi przyrządami.
1 Trójnóg z windą, korbami i blachami.
1 Winda mała.
1 Winda duża.
1 Waga szalowa.
1 Waga pomostowa.
1 Szrubsztak polowy.
1 Maszyna do wycinania czopów z przyrządem do piły cyrkularnej.
1 Maszyna do sztamowania.

36. Urządzenie Komunikacji ruchu w warsztatach składające się z wałów kutych kwadratowych i okrągłych z mufami lanemi żelaznemi z częściami mosiężnemi, kół pasowych i pasów i urządzeniem transmisji przy maszynach.

B. Dobra ziemskie Kuźnico Drzewieckie i Rozwady.

W dobrach tych zabudowania są dwojakiego rodzaju, fabryczne z domami mieszkalnemi fabrykantów i robotników oraz gospodarskie.

a) Zabudowania fabryczne oraz domy mieszkalne fabrykantów i robotników w kuźnicach Drzewieckich.

1. Dwór masiv murowany gontami pokryty o parterze i poddaszu mieszkalnym z przybudowaniem takoż masiv murowanem gontami pokrytem o parterze mieszczącym Kantor fabryki, przy nim znajdują się dostawione:
a) drwalnia z drzewa gontami pokryta.
b) stajenka takaż.

2. Dom mieszkalny masiv murowany gontami pokryty, o parterze i jednem piętrze, przy nim znajduje się przybudowanie z drzewa gontami pokryte, mieszczące chlewy.

3. Dom mieszkalny dla terminatorów masiv murowany gontami pokryty o parterze i piętrze.

4. Dom mieszkalny z drzewa gontami pokryty o parterze z mieszkaniem poddasznem.

5. Dom mieszkalny masiv murowany gontami pokryty o parterze, przy nim piwnica murowana i sklepiona dachówką pokryta i zabudowanie drewniane deskami pokryte. mieszczące chlewy i obórki i wreszcie stodółka ze stajnią drewniane słomą pokryta

6. Dom drewniany mieszczący karczmę o parterze słomą pokryty.

Fabryka.

7. Gisernia wielkopiecowa z gichtą i pomostem masiv murowana, dachówką pokryta, składająca się z trzech części i z kompletnem urządzeniem wielkiego pieca.

8. Gisernia z piecem kupulowym, w części murowana w części z's z drzewa gontami pokryta, z kompletnem urządzeniem pieca kupulowego.

9. Fryszerka z cynownią murowana pod dachówką z kompletnem urządzeniem.

10. Stolarnia ze stajnią murowana o parterze i piętrze gontami pokryta.

11. Kuźnia z tokarnią murowana o parterze i piętrze dachówką pokryta z kompletnem urządzeniem.

12. Młyn przy fryszerce z drzewa gontami pokryty.

13. Suszarnia murowana dachówką pokryta.

14. Magazyn (przy stajni) murowany gontami pokryty.

15. Węgielnia murowana dachówką żelazną pokryta.

16. Takaż węgielnia blachą żelazną pokryta.

17. Takaż węgielnia gontami pokryta.

18. Szopa obok fryszerki murowana dachówką pokryta.

19. Szopa w przedłużeniu poprzedzającej wybudowana, w słupy murowane gontami pokryta.

20. Nakrycie koła wodnego w mur pruski wybudowane, dachówką pokryte.

21. Nakrycie koła wodnego murowane, dachówką kryte.

22. Piec do wypalania cegły, mający pokrycie gontowe, na słupach.

23. Szopa do suszenia cegły, drewniana gontami pokryta.

24. Szopa takoż drewniana gontami pokryta.

Przy kopalni w Rozwadach:

25. Dom mieszkalny murowany z kamienia gontami pokryty.

26. Zabudowanie murowane z kamienia, gontami pokryte, mieszczące stajnie i chlewy.

27. Piwnica murowana z kamienia gontami pokryta.

Zabudowania na pomieszczenie służby leśnej:

a) w Budach:

28. Dom nadleśnego drewniany gontami kryty z obórką.

29. Skład drewniany słomą pokryty.

30. Stodoła drewniana słomą pokryta.

b) w Alfredowie:

31. Dom służby leśnej drewniany, gontami pokryty.

32. Stodoła z chlewem drewniana gontami pokryta.

33. Szopa drewniana słomą pokryta.

c) w Snarkach:

34 Dom drewniany gontem pokryty z obórką.

35. Stodoła drewniana słomą pokryta.

d) w Mroczkowie Ślepym:

36. Dom drewniany gontami pokryty z obórką.

37. Dom drewniany gontami pokryty z obórką.

b) Zabudowania gospodarskie w Rozwadach:

1. Dwór z drzewa gontami pokryty.
2. Oficyna z drzewa gontami pokryta.
3. Oficyna takaż.
4. Obora za stajnią i wozownią w słupy murowane słomą pokryte.
5. Obora drewniana słomą pokryta.
6. Stodoła w słupy murowane z młocarnią i manażem gontami i słomą kryta.
7. Spichrz drewniany gontami pokryty.
8. Szopa z drzewa słomą pokryta.
9. Piwnica murowana gontem pokryta.
10. Chlewy z drzewa gontami pokryte.
11. Piwnica murowana gontem pokryta.
12. Zabudowanie drewniane mieszczące karczmę ze stajnią gontami pokryte.
13. Kuźnia drewniana gontami pokryta.
14. Dom dla Kowala drewniany gontami pokryty.
15. W osadzie Borowice jest dom murowany pod gontem, oraz stodoła i chlewy drewniane.

Oprócz tego w Kuźnicach Drzewieckich jest staw służący jako motor do wprowadzania w ruch całej fabryki, oraz kopalnie rudy żelaznej, kamienia piaskowego i glinki ogniatrwałej.

Las zajmuje przestrzeń morgów 2,410, prętów 126, urządzony z planem gospodarczym, sporządzonym w r. 1853 przez Komisarza lasów Rządowych Łapińskiego, zawiera sosny przeważnie, jodłę, dąb, brzozę, osikę, buk, grab, jesion, modrzew i inne.

Podatki według dołączonego do taksy wykazu wynoszą rs. 586 kop. 34½

Wysiew w folwarku Rozwady jest następujący: żyta korcy 61 garncy 16, przenicy korcy 2 garncy 16, jęczmienia korcy 10 garncy 24, owsa korcy 66, grochu korcy 3 garncy 8, tatarki korcy 7, kartofli korcy 22. Gospodarstwo prowadzi się trzypolowe. Inwentarze utrzymuje się: bydła sztuk 30, owiec 200.

Machiny i przyrządy są następujące:

1 Koło wodne wielkie z transmisją.
1 Koło wodne mniejsze z transmisją.
1 Stawidło wodne koła wielkiego.
6 Miechów z transmisją.
Miechy przy piecu kupulowym z transmisją i rurami wiatrowemi.
1 Pompa wielka z rurami.
1 Pompa mała z transmisją do form z rurami.
Rury wiatrowe przy piecu wielkim z żelaza lanego.
Rury kanałowe do odpływu wody z żelaza lanego z blachami.
1 Bąk do kuźni.
1 Machina do formowania sieczkarni z pakami i kastlami.
1 Pompa hydrauliczna do probowania rur.
1 Kafar do rozbijania surowcu z windą i 4-ma babami lanemi.
1 Bąk ręczny do kuźni.
2 Windy do ciężarów z łańcuchami, oraz 2 bloki z linami.
1 Kociołek parowy do ogrzewania koła.
2 Wózki do zaprawy pieca wielkiego i 1 wózek do kastli.
1 Kara do ciężarów na 4-ch kołach.
1 Wóz do suszarni z koleją.
1 Gwintmaszyna.
1 Bormaszyna.
1 Machina do cięcia drutu.
1 Machina do gwintowania holcszrub.
1 Tokarnia większa.
1 Tokarnia mniejsza.
2 Krany z urządzeniem.
5 Warsztatów stolarskich.
1 Kamień szlifierski z przyrządem.

Do odbycia sprzedaży delegowany jest W. Aleksander Rożnowski Sędzia Trybunału Cywilnego i przed nim w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału I pod Nr. 549 odbyła się już w dniu 12 (24) Lipca 1868 r. pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w dniu 10 (22) Września 1868 r. o godzinie 10 z rana odbędzie się druga publikacja i zarazem przygotowawcze przysądzenie.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 283,240 kop. 30, jako wyobrażającej szacunek nieruchomości, dóbr i zakładów fabrycznych na sprzedaż wystawionych, z tem wszystkiem, co taksą sądową objętem zostało.

Wszakże oprócz tego, przejdą na własność nowonabywcy wszelkie narzędzia, sprzęty, wyroby gotowe i niewykończone, modele, materjały surowe, zapasy, inwentarze żywe i martwe, aktywa z potrąceniem passywów fabrycznych, wszelkie skutki kontraktów i umów przez fabrykę pozawieranych, za co wszystko nabywca oddzielnie od sumy szacunkowej rsr. 283,240 kop. 30 taksą ustalonej obowiązany będzie zapłacić, podług obrachunku, jaki dopełnionym zostanie według zasad warunkami wskazanych, a na rachunek tej oddzielnej od szacunku należności, nowonabywca będzie obowiązany w ciągu dni 20 od dnia licytacji zapłacić teraźniejszym właścicielom rsr. 400,000.

Warszawa d. 13 (25) Lipca 1868 r.

Andrzej Brzeziński
Obrońca przy Senacie.

Po odbyciu w terminie powyższym przygotowawczego przysądzenia, W. Sędzia Delegowany, oddzielną decyzją termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczył na dzień 7 (19) Listopada 1868 roku godzinę piątą po południu. Licytacja zacznie się od sumy rub. sr. 283,240 kop. 30, jako wyobrażającej szacunek nieruchomości, dóbr i zakładów fabrycznych na sprzedaż wystawionych, z tem wszystkiem co taksą sądową objętem zostało. Oprócz tego, nowonabywca obowiązany będzie zapłacić właścicielom teraźniejszym za wszelkie narzędzia, sprzęty, wyroby gotowe i niewykończone, modele, materjały suro0 we, zapasy, inwentarze żywe i martwe, a t- oddzielnie od sumy szacunkowej rs. 283,240 kop. 30, taksą ustalonej, otrzymać wszelkich kontraktów i umów przez fabrykę pozawieranych, oraz przejąć wszelkie skutki tych kontraktów i umów, a na rachunek tej oddzielnej od szacunku należności, nowonabywca obowiązany będzie w ciągu dni 20 ; o licytacji zapłacić teraźniejszym właścicielom rub. sr. 400,000.

Warszawa d. 11 (23) Września 1868 r.

Andrzej Brzeziński,
Obrońca przy Senacie.